

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2560

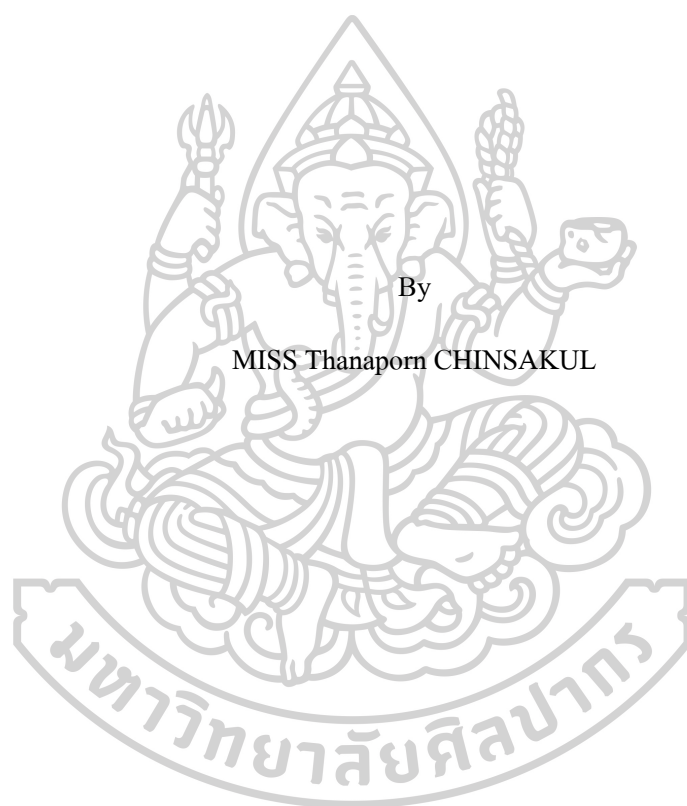
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

หนามแหลม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THORN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS EDUCATION)

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2017

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	หนามแหลม
โดย	ธนาพร ชื่นสกุล
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันทนี ศรีพัฒนานันท์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ทินกร กายรสสุวรรณ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันทนี ศรีพัฒนานันท์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิสูตร โพธิ์เงิน)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ศาสตราจารย์ เข็มรัตน์ กองสุข)

59901307 : ทักษะศิลปศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : นามแหลม

นางสาว ธนาพร ชื่นสกุล: นามแหลม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันทนี ศรีพัฒนานันทุร

วิทยานิพนธ์หัวข้อเรื่อง “นามแหลม” มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมสื่อผสมที่แสดงออกถึงความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตน โดยสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบศิลปะ 3 มิติ ด้วยเทคนิคสื่อผสม ที่เป็นการนำเอาภาวะความรู้สึกที่เจ็บปวดท้ออารมณ์ ความโศกเศร้า และความเสียใจ เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ด้วยการนำโครงสร้างทางกายวิภาคของมนุษย์มาประกอบสร้างขยายความใหม่ ได้แบ่งขอบเขตของการศึกษาเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) ขอบเขตด้านเนื้อหา มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องความทุกข์ทรมานอันก่อเกิดเป็นสภาวะความเจ็บปวดท้อใจ ที่นำเอาเรื่องของอวัยวะที่เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างกายวิภาคมนุษย์เข้ามาผสมผสานประกอบสร้างและขยายความหมาย จนเกิดเป็นสัญลักษณ์ในการแสดงออกทางศิลปะ 2) ขอบเขตด้านรูปแบบ เป็นผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะในรูปแบบ 3 มิติ 3) ขอบเขตด้านเทคนิค เป็นการประกอบสร้างรูปทรงขึ้นจากวัสดุต่างๆ ผสานกับหลักของทัศนธาตุทางศิลปะ สร้างลักษณะพื้นผิวที่เป็นเอกลักษณ์ทางวัสดุ ส่งผลให้เกิดเทคนิคการสร้างสรรค์ที่เฉพาะตน

การสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุด “นามแหลม” ข้าพเจ้าได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์และสร้างผลงานให้ตอบสนองตรงตามแนวความคิดส่วนตัว รวมทั้งแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึก ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงาน 3 มิติ จำนวน 3 ชิ้น ชิ้นที่ 1 มีขนาด 150 x 100 x 180 เซนติเมตร ชิ้นที่ 2 มีขนาด 200 x 60 x 180 เซนติเมตร และชิ้นที่ 3 มีขนาด 120 x 45 x 170 เซนติเมตร สร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้ผู้ชมผลงานได้เห็นถึงคุณค่าของการประกอบสร้างรูปทรงจากโครงสร้างทางกายวิภาคมนุษย์ที่ถ่ายทอดและแสดงออกผ่านอารมณ์และความรู้สึกเพื่อเปิดกว้างถึงมุมมองใหม่ทางความงาม

59901307 : Major (VISUAL ARTS EDUCATION)

Keyword : Thorn

MISS THANAPORN CHINSAKUL : THORN THESIS ADVISOR : WANTANEE SIRIPATTANANUNTAKUL

The purpose of thesis named “Thorn” is to create visual artwork that express its identity by creating three dimensional art mixed media technique that represent pain, sorrow and sadness. The piece of work was created by reconstructing the structure of human anatomy. The area of study was divided into three fields consisting of 1) Content scope The content involves Psychogenic pain caused by psychological factor, such as depression and anxiety. Combining human organs which are part of the anatomy, and develop into semiotics of art. 2) Design scope Design scope is to create the three dimensional art. 3) Technique scope is to create form by using different types of material combined with visual elements. This technique makes texture unique resulting in creating identity

The thesis named “Thorn” was analyzed and created by personal perspective, as well as expressing emotions through 3 pieces of mixed media work with size 150 x 100 x 80 centimeters, 200 x 60 x 80 centimeters, and 120 x 45 x 75 centimeters, respectively. The creation has the purpose to make audiences appreciate the work of art format from the structure of human anatomy, opening up new perspectives on beauty.

กิตติกรรมประกาศ

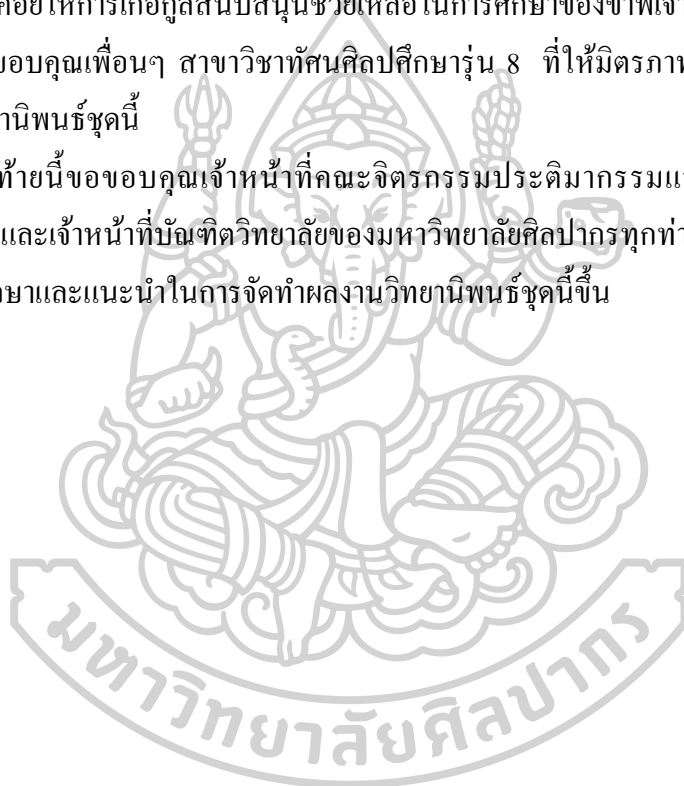
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “หนามแหลม” เกิดจากการได้รับความรู้และการแนะนำ
แนวทางในการคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ผลงาน จากท่านคณาจารย์ของคณะจิตรกรรม
ประติมากรรมและภาพพิมพ์ และคณะศึกษาศาสตร์ ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ผู้สอนสาขาวิชา
ทัศนศิลป์ศึกษาทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ข้าพเจ้า

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาและครอบครัว ตลอดจนบุคคลผู้เบื้องหลังที่ข้าพเจ้าไม่ได้
เอ่ยนามถึง ที่คอยให้การเกื้อกูลสนับสนุนช่วยเหลือในการศึกษาของข้าพเจ้า

ขอขอบคุณเพื่อนๆ สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษารุ่น 8 ที่ให้มิตรภาพและการแนะนำต่างๆ ใน
การจัดทำวิทยานิพนธ์ชุดนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ และคณะ
ศึกษาศาสตร์ และเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่าน ที่คอยให้การช่วยเหลือ
และให้คำปรึกษาและแนะนำในการจัดทำผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ขึ้น

ธนาพร ชื่นสกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญรูปภาพ	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
สมมุติฐานของการสร้างสรรค์.....	2
ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	3
ขั้นตอน วิธีการศึกษาและสร้างสรรค์.....	4
แหล่งข้อมูล.....	4
วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษาและสร้างสรรค์.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับ	6
บทที่ 2 ที่มาของแนวความคิดและความบันเทิง	7
1. กายวิภาคศาสตร์มนุษย์.....	8
2. อิทธิพลภายใน	20
3. อิทธิพลภายนอก	21
4. อิทธิพลจากศิลปกรรม	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	26
1. การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 “Pelvis”	27

2. การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2 “Uterus”	38
3. การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 “Vaginal”	45
ขนาดและสัดส่วน	52
ลักษณะผิวและวัสดุ	53
การใช้สี.....	53
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
การสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์	54
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์.....	57
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	66
สรุป	66
อภิปรายผล.....	67
ข้อเสนอแนะ	69
รายการอ้างอิง	70
ประวัติผู้เขียน	72

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 1	อวัยวะสืบพันธุ์ภายนอกของผู้หญิง	12
ภาพที่ 2	อวัยวะสืบพันธุ์ภายในของเพศหญิง.....	13
ภาพที่ 3	มดลูกและรังไข่ของผู้หญิง	14
ภาพที่ 4	กระดูกเชิงกรานของเพศหญิง.....	19
ภาพที่ 5	กระดูกเชิงกรานของเพศชาย.....	19
ภาพที่ 6	ผลงานศิลปะชื่อ Plode ของศิลปิน John Bisbee	22
ภาพที่ 7	ผลงานศิลปะชื่อ Double Chalice ของศิลปิน Kendall Buster.....	23
ภาพที่ 8	ผลงานศิลปะชื่อ The key in the hand ของศิลปิน Chiharu Shiota.....	24
ภาพที่ 9	ภาพสเก็ทซ์ผลงาน Pelvis 1.....	29
ภาพที่ 10	ภาพสเก็ทซ์ผลงาน Pelvis 2.....	29
ภาพที่ 11	ภาพสเก็ทซ์ผลงาน Pelvis 3.....	30
ภาพที่ 12	วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	30
ภาพที่ 13	ขั้นตอนในการประกอบสร้างรูปทรง 1.....	32
ภาพที่ 14	ขั้นตอนในการประกอบสร้างรูปทรง 2.....	32
ภาพที่ 15	ขั้นตอนในการทาสีโครงสร้างภายใน	34
ภาพที่ 16	ขั้นตอนในการปูพื้นผิว 1	34
ภาพที่ 17	ขั้นตอนในการปูพื้นผิว 2	35
ภาพที่ 18	ขั้นตอนในการใช้วัสดุในการสร้างลักษณะพื้นผิว	35
ภาพที่ 19	ขั้นตอนในการพ่นสีสเปรย์.....	36

ภาพที่ 20	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 “Pelvis”.....	37
ภาพที่ 21	ภาพสเก็ทซ์ผลงาน Uterus 1.....	39
ภาพที่ 22	ภาพสเก็ทซ์ผลงาน Uterus 2.....	39
ภาพที่ 23	วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	40
ภาพที่ 24	ขั้นตอนในการประกอบสร้างรูปทรง.....	42
ภาพที่ 25	ขั้นตอนในการปูพื้นผิว.....	42
ภาพที่ 26	ขั้นตอนในการใช้วัสดุในการสร้างลักษณะพื้นผิว	43
ภาพที่ 27	ขั้นตอนในการพันลีสเปรย์.....	43
ภาพที่ 28	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2 “Uterus”.....	44
ภาพที่ 29	ภาพสเก็ทซ์ผลงาน Vaginal.....	46
ภาพที่ 30	วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	46
ภาพที่ 31	ขั้นตอนในการประกอบสร้างรูปทรงและปูพื้นผิว.....	48
ภาพที่ 32	ขั้นตอนในการใช้วัสดุในการสร้างลักษณะพื้นผิว 1	48
ภาพที่ 33	ขั้นตอนในการใช้วัสดุในการสร้างลักษณะพื้นผิว 2	49
ภาพที่ 34	ขั้นตอนในการพันลีสเปรย์.....	50
ภาพที่ 35	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 “Vaginal”.....	51
ภาพที่ 36	ผลงาน Broken heart ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์	55
ภาพที่ 37	เส้นโครงสร้างของผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์.....	55
ภาพที่ 38	ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 “Pelvis”.....	58
ภาพที่ 39	เส้นโครงสร้างของผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1	59
ภาพที่ 40	ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2 “Uterus”.....	61
ภาพที่ 41	เส้นโครงสร้างของผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	61
ภาพที่ 42	ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 “Vaginal”.....	62

ภาพที่ 43 เส้นโครงสร้างของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3.....62

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความโศกเศร้า ความเสียใจ ความผิดหวัง ความสูญเสีย ความพลัดพราก ความหุดหู่ และความสิ้นหวัง เป็นภาวะความรู้สึkJเจ็บปวดทางอารมณ์ ที่เกิดขึ้นและมีอยู่ภายในจิตใจของมนุษย์ทุกคน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับช่วงจังหวะของชีวิตในแต่ละสถานการณ์และในแต่ละช่วงของกาลเวลา ที่ทำให้มนุษย์เราได้ประสบพบเจอกับเหตุการณ์ต่างๆ ไม่ว่าจะป็นเหตุการณ์ที่ทำให้เรามีความสุข ความยินดี หรือ เหตุการณ์ที่ทำให้เราพบเจอกับความ โศกเศร้าเสียใจ

ข้าพเจ้าได้พบเจอกับสถานการณ์ที่ทำให้พบเจอกับความรู้สึกที่เจ็บปวดทางอารมณ์ อันได้แก่ ความโศกเศร้า ความเสียใจ ซึ่งเกิดจากการผิดหวังในเรื่องของความรัก ความรักนำความสุขใจ ความยินดี ความปีติมาสู่จิตใจของข้าพเจ้า แต่ก็ได้นำความทุกข์ใจ ความโศกเศร้าเสียใจ ความหุดหู่ และความสิ้นหวังมาสู่จิตใจของข้าพเจ้าด้วย ความเจ็บปวดทุกข์ทรมานทางใจนี้ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อจิตใจของข้าพเจ้า เมื่อความเศร้าครอบคลุมจิตใจ ทำให้ข้าพเจ้าไม่ต้องการทำสิ่งใดๆ ไม่ต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ หลีกหนีการเข้าสังคม เก็บตัวอยู่ในโลกของตนเอง รับประทานอาหารน้อยลง เกิดความท้อแท้ผิดหวัง หุดหู่ เกิดภาวะเครียด นำมาสู่ความเจ็บปวดทางกาย เป็นสาเหตุของการเกิด โรคภัยต่างๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าและครอบครัวรวมถึงบุคคลรอบข้าง

จากความทุกข์และความเจ็บปวดทรมานภายในจิตใจของข้าพเจ้า จึงนำมาซึ่งการหาหนทางในการปลดปล่อยและระบายความรู้สึกของตนเองออกมา และได้ใช้เวลาในการคิดทบทวนหาสาเหตุของการเกิดทุกข์ และทำความเข้าใจเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตได้ต่อไป ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อชุด “หนามแหลม” นี้ขึ้น โดยนำเรื่องของความรู้สึกทุกข์ทรมานและเจ็บปวดภายในจิตใจของตนเองเข้ามาผสมผสานกับโครงสร้างทางกายวิภาคของมนุษย์ ประกอบสร้างและขยายความหมาย จนนำมาซึ่งผลงานการสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์ที่แสดงถึงคุณค่าทั้งในทางความหมาย และมุมมองทางความงาม

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของอวัยวะและโครงสร้างทางกายวิภาคของมนุษย์ เพื่อที่จะนำมาซึ่งการสร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์ที่มีการนำเอาอวัยวะและโครงสร้างทางกายวิภาคของมนุษย์มาเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการสร้างสรรค์ผลงาน
2. เพื่อต้องการถ่ายทอดแนวความคิดและเทคนิคกระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะที่แสดงถึงอัตลักษณ์เฉพาะตน

สมมุติฐานของการสร้างสรรค์

วิทยานิพนธ์ชุด “หนามแหลม” เป็นผลงานการสร้างสรรค์ที่สะท้อนเรื่องอารมณ์และความรู้สึกภายในจิตใจ

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ขอบเขตด้านเนื้อหา

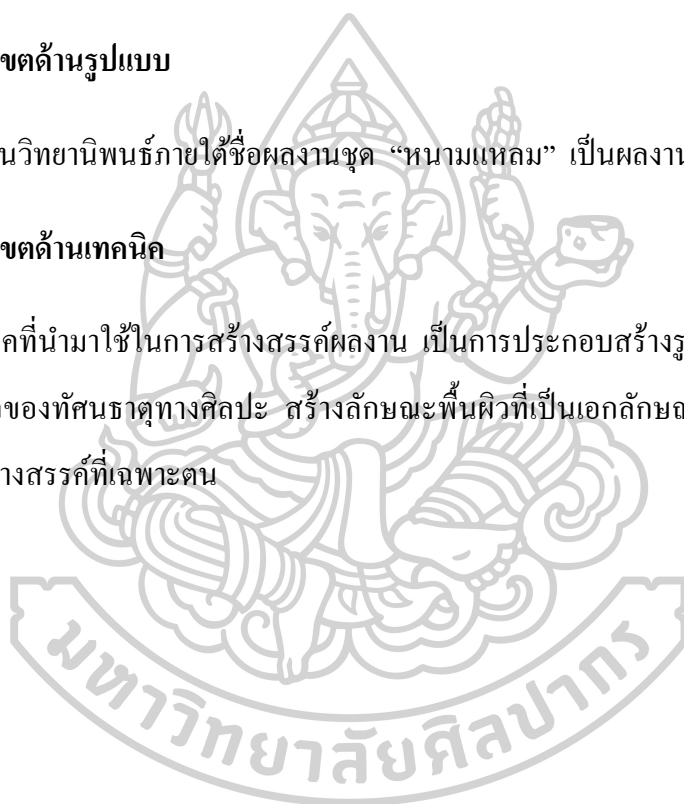
การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้ชื่อผลงานชุด “หนามแหลม” มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องความทุกข์ทรมานอันก่อเกิดเป็นสภาวะความเจ็บปวดทางจิตใจ ที่นำเรื่องเอาของอวัยวะที่เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างกายวิภาคมนุษย์เข้ามาผสมผสานประกอบสร้างและขยายความหมายจนเกิดเป็นสัญลักษณ์ในการแสดงออกทางศิลปะ

ขอบเขตด้านรูปแบบ

ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้ชื่อผลงานชุด “หนามแหลม” เป็นผลงานในรูปแบบ 3 มิติ

ขอบเขตด้านเทคนิค

เทคนิคที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นการประกอบสร้างรูปทรงขึ้นจากวัสดุต่างๆ ผสานกับหลักของทัศนธาตุทางศิลปะ สร้างลักษณะพื้นผิวที่เป็นเอกลักษณ์ทางวัสดุ ส่งผลให้เกิดเทคนิคการสร้างสรรค์ที่เฉพาะตน

ขั้นตอน วิธีการศึกษาและสร้างสรรค์

1. ค้นคว้าหาข้อมูล ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล เรียบเรียงและวิเคราะห์ข้อมูล
2. สังเคราะห์และสรุปข้อมูลทั้งหมด เพื่อนำมาสู่ขั้นตอนการประมวลผลทางความคิด เพื่อนำไปสู่กระบวนการคิดวางแผนในการสร้างสรรค์ผลงาน
3. สร้างภาพร่างแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานลงในสมุดสเก็ตซ์ภาพ
4. สร้างสรรค์ผลงานจริง นำหลักการในเรื่องของความงามและในเรื่องของทัศนธาตุทางศิลปะ เข้ามาเป็นองค์ประกอบผสานสร้างสรรค์เข้ากับแนวคิดและจินตนาการ สร้างสรรค์ด้วยเทคนิควิธีการอื่นเป็นเทคนิคสื่อผสมที่เฉพาะตัว
5. ปรับปรุงและแก้ไขผลงานเพื่อความสมบูรณ์ที่สุด เพื่อที่จะนำมาซึ่งการให้คุณค่าทางสุนทรียศาสตร์แห่งความงาม

แหล่งข้อมูล

1. แหล่งข้อมูลจากตำราหนังสือในเรื่องกายวิภาคศาสตร์มนุษย์
2. แหล่งข้อมูลจากสถานศึกษาและพิพิธภัณฑ์ ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร และที่พิพิธภัณฑ์กายวิภาคศาสตร์ โรงพยาบาลศิริราช
3. แหล่งข้อมูลจากเว็บไซต์ที่ได้ทำการค้นคว้าในเรื่องกายวิภาคศาสตร์มนุษย์ เรื่อง อารมณ์และความรู้สึกร่างกายของมนุษย์ และในเรื่องของศิลปกรรมที่นำมาเป็นอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงาน

วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษาและสร้างสรรค์

- เครื่องจักรสาน ไม้ไผ่ ไซ้ ชุ่มไม้ และลอบดักปลา
- ปากกามาร์กเกอร์
- เชือก
- คัตเตอร์
- กรรไกร
- เล็บมือ
- มุ้งลวดอลูมิเนียม
- ลวดตาข่ายสี่เหลี่ยม
- ลวดเส้นเล็ก
- กรรไกรตัดลวด
- คีมตัดเหล็ก
- คีมปากจิ้งจก
- ไม้แหลม
- กาวแท่ง
- ปืนกาว
- แปรงทาสี
- สีน้ำมันทาไม้
- ภาชนะใส่สีน้ำมันทาไม้
- สีพ่นสเปรย์
- เส้นเอ็น
- ไซ้

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ความรู้ในเรื่องของหลักโครงสร้างทางกายวิภาคของมนุษย์ที่สามารถทำให้เกิดความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้อง
2. ผลงานทางทัศนศิลป์ที่สามารถสื่อความหมายแนวคิดของผู้สร้างสรรค์ ให้ความรู้และประโยชน์ต่อผู้ที่มีความสนใจทางด้านศิลปะ
3. แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานที่ให้คุณค่าและลักษณะเฉพาะตน

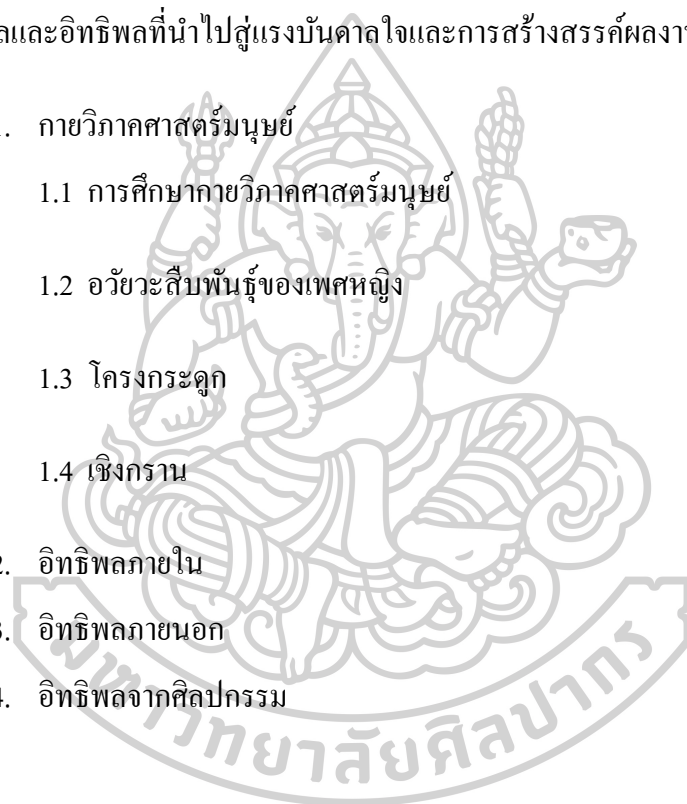

บทที่ 2

ที่มาของแนวความคิดและความบันดาลใจ

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “หนามแหลม” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของอวัยวะและโครงสร้างทางกายวิภาคของมนุษย์ ที่เป็นส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อถ่ายทอดแนวความคิดและเทคนิคกระบวนการที่แสดงถึงอัตลักษณ์เฉพาะตน โดยผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาข้อมูลและอิทธิพลที่นำไปสู่แรงบันดาลใจและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ดังนี้

1. กายวิภาคศาสตร์มนุษย์
 - 1.1 การศึกษากายวิภาคศาสตร์มนุษย์
 - 1.2 อวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง
 - 1.3 โครงกระดูก
 - 1.4 เซิงกราน
2. อิทธิพลภายใน
3. อิทธิพลภายนอก
4. อิทธิพลจากศิลปกรรม

1. กายวิภาคศาสตร์มนุษย์

กายวิภาคศาสตร์มนุษย์ (Human anatomy) เป็นสาขาหนึ่งของวิทยาศาสตร์การแพทย์ ที่เน้นทางการศึกษาโครงสร้างต่างๆ ที่ประกอบกันเป็นร่างกายของมนุษย์ และเป็นหนึ่งในศาสตร์ที่มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน การศึกษากายวิภาคศาสตร์ของมนุษย์สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 สาขาหลัก ได้แก่ มหากายวิภาคศาสตร์ (Gross anatomy) จุลกายวิภาคศาสตร์ (Histology) ประสาทกายวิภาคศาสตร์ (Neuroanatomy) และกายวิภาคศาสตร์ของมนุษย์จะเน้นไปในการประยุกต์ใช้ และการนำเอาเทคโนโลยีทางด้านอณูชีววิทยามาใช้ในการศึกษากายวิภาคศาสตร์ในระดับเซลล์และเนื้อเยื่อ

1.1 การศึกษากายวิภาคศาสตร์มนุษย์

การศึกษากายวิภาคศาสตร์ของมนุษย์เริ่มขึ้นตั้งแต่ในสมัยอารยธรรมโบราณ โดยอาศัยการผ่าตัดซากศพของมนุษย์ จนกระทั่งได้มีวิวัฒนาการของการใช้น้ำยารักษาสภาพของศพเพื่อการศึกษา ทำให้มีการศึกษากายวิภาคของมนุษย์ที่เป็นแบบแผนมากขึ้น จนกระทั่งปัจจุบันที่มีการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการรักษา และการศึกษากายวิภาคศาสตร์ของมนุษย์

การศึกษาในยุคโบราณ

อารยธรรมที่มีการค้นพบว่ามีมีการศึกษากายวิภาคของมนุษย์อย่างเป็นทางการเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นอารยธรรมแรก คือ อารยธรรมอียิปต์โบราณ จากการค้นพบบันทึกในกระดาษปาปิรุส (papyrus) ที่มีการกล่าวถึงอวัยวะภายในของมนุษย์ อาทิ หัวใจ หลอดเลือด ตับ ไต ม้าม มดลูก และกระเพาะปัสสาวะ นอกจากนี้ ชาวอียิปต์โบราณยังมีความเชื่อว่าหัวใจเป็นศูนย์กลางของร่างกาย และเป็นแหล่งรวมของเหลวทุกชนิดในร่างกาย

ในยุคของอารยธรรมกรีกโบราณ การศึกษากายวิภาคศาสตร์ได้มีความเจริญก้าวหน้าขึ้น โดยมีแพทย์และนักปราชญ์เมธีกรีกหลายคนมีส่วนในการพัฒนาวิชานี้ อาทิเช่น ฮิปโปคราเตส (Hippocrates) อริสโตเติล (Aristotle) ฮีโรฟีโลส (Herophilos) และอีราซิสตราทุส (Erasistratus) อย่างไรก็ตาม ผู้ที่มีส่วนในการวางรากฐานของการศึกษากายวิภาคศาสตร์ของมนุษย์ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในยุคโบราณ คือ กาลเลน (Galen) ซึ่งเป็นศัลแพทย์ชาวกรีกที่ได้ศึกษากายวิภาคของมนุษย์ผ่านทาง การผ่าตัดบาดแผลต่างๆ และการศึกษาจากการชำแหละสัตว์ บันทึกลงของกาลเลนได้ถูกนำมาใช้ในการศึกษากายวิภาคศาสตร์จนกระทั่งถึงยุคกลาง

การศึกษาในยุคกลางและยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ

การศึกษากายวิภาคของมนุษย์หยุดชะงักลงไปชั่วคราวในช่วงยุคกลาง ซึ่งมีข้อกำหนดทางศาสนาที่เคร่งครัด จนกระทั่งแพทย์หลวงในอาณาจักรโรมันโบราณ ชื่อ แอนเดรียส เวซาเลียส (Andreas Vesalius) ได้ทำการศึกษากายวิภาคของมนุษย์อย่างละเอียดโดยใช้ศพของนักโทษประหาร และตีพิมพ์เป็นหนังสือ De humani corporis fabrica ซึ่งมีภาพประกอบของร่างกายของมนุษย์ที่ละเอียดและสมจริงอย่างมาก การศึกษากายวิภาคของมนุษย์ได้มีการพัฒนาอย่างแพร่หลายไปพร้อมกับยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ ซึ่งศิลปินเอกหลายคนได้ศึกษาโครงสร้างต่างๆ ของมนุษย์เพื่อประกอบการสร้างงานศิลปะ ทำให้วิชากายวิภาคศาสตร์รุดหน้าไปมาก

การศึกษากายวิภาคศาสตร์ในยุคปัจจุบัน

ในช่วงศตวรรษที่ 19 ด้วยวิทยาการใหม่ด้านเคมี ทำให้สามารถนำสารเคมีมาใช้ในการรักษาสภาพและศึกษาโครงสร้างส่วนต่างๆ ของมนุษย์ ทั้งในระดับมหากายวิภาคศาสตร์ และระดับจุลกายวิภาคศาสตร์ได้มากขึ้น และทำให้ความรู้ทางด้านนี้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว มีการศึกษาอวัยวะต่างๆ ของมนุษย์อย่างเป็นระบบระเบียบ จนกระทั่งในศตวรรษที่ 20 ได้มีการนำเอาเครื่องมือทางฟิสิกส์มาใช้ในการศึกษาโครงสร้างภายในของมนุษย์ที่ยังมีชีวิตอยู่ เช่น การใช้รังสีเอกซ์ การสร้างภาพด้วย เรโซแนนซ์แม่เหล็ก (Magnetic resonance imaging) และการถ่ายภาพรังสีส่วนตัดอาศัยคอมพิวเตอร์ (Computer tomography) ซึ่งนับว่าเป็นวิวัฒนาการล่าสุดในการวิเคราะห์โครงสร้างของมนุษย์เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการวินิจฉัยโรค

แนวทางของการศึกษากายวิภาคศาสตร์มนุษย์

ปัจจุบัน การศึกษากายวิภาคศาสตร์มนุษย์จะแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือการศึกษาเฉพาะในแต่ละส่วน (Regional approach) และการศึกษาในแต่ละระบบอวัยวะ (Systemic approach)

กายวิภาคศาสตร์มนุษย์เฉพาะส่วน

โดยทั่วไปแล้ว ร่างกายของมนุษย์จะถูกแบ่งออกเป็น 7 ส่วน ได้แก่

1. ศีรษะและลำคอ (Head and neck) ได้แก่ส่วนของร่างกายที่อยู่เหนือต่อจากช่วงอก
2. รยางค์บน (Upper limbs) ซึ่งรวมถึงตั้งแต่ส่วนของไหล่ ต้นแขน สอก ปลายแขน ข้อมือ และมือ
3. หลัง (Back) คือโครงสร้างส่วนที่อยู่โดยรอบกระดูกสันหลังตั้งแต่ส่วนคอถึงก้นกบ
4. ทรวงอก (Thorax) คือบริเวณตั้งแต่ส่วนที่อยู่ด้านล่างต่อลำคอจนถึงกะบังลม
5. ช่องท้อง (Abdomen) คือบริเวณตั้งแต่กะบังลมจนถึงขอบเชิงกรานและเอ็นขาหนีบ (inguinal ligament)
6. อู้งเชิงกรานและฝีเย็บ (Pelvis and perineum) ได้แก่บริเวณที่อยู่ใต้ของเชิงกรานลงไปจนถึงแผ่นปิดเชิงกราน (pelvic diaphragm) ส่วนฝีเย็บเป็นบริเวณโดยรอบทวารหนัก และอวัยวะสืบพันธุ์ซึ่งอยู่ใต้แผ่นปิดเชิงกราน

7. ulyangค้ล่าง (Lower limbs) คืส่วนที่อยู่ใต้ต่อเอินขาหนีบ ซึ่งได้แก่ต้นขา เข่า น่อง ข้อเท้า จนถึงเท้า

กายวิภาคศาสตร์มนุษย์ในแต่ระบบ

มนุษย์ประกอบด้วยระบบของอวัยวะทั้งหมด 10 ระบบ ซึ่งได้แก่

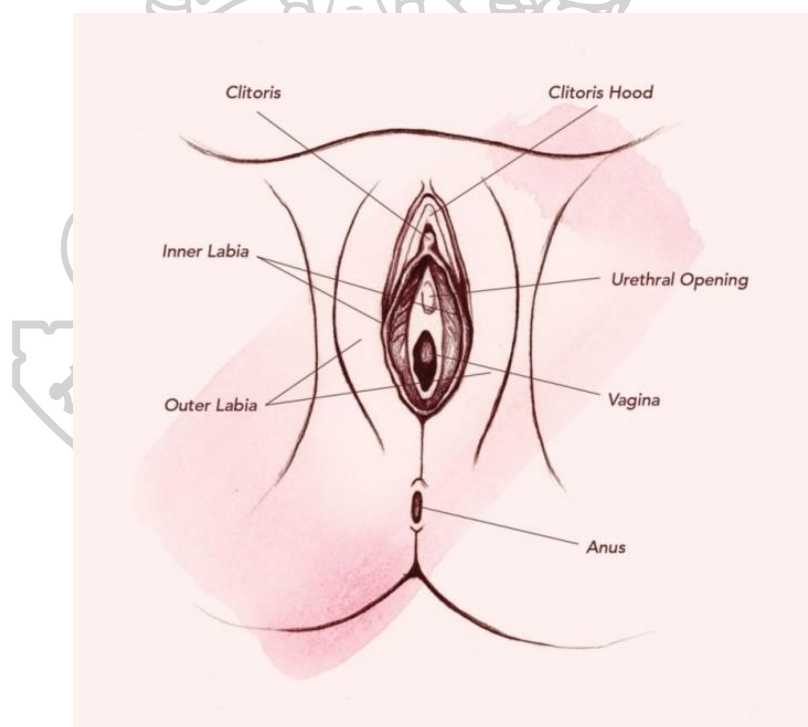
1. ระบบเครื่องห่อหุ้มร่างกาย (Integumentary system)
2. ระบบหัวใจหลอดเลือด (Cardiovascular system)
3. ระบบทางเดินหายใจ (Respiratory system)
4. ระบบย่อยอาหาร (Digestive system)
5. ระบบขับถ่าย (Excretory system)
6. ระบบน้ำเหลือง (Lymphatic system)
7. ระบบกระดูกกล้ามเนื้อ (Musculoskeletal system)
8. ระบบประสาท (Nervous system)
9. ระบบต่อมไร้ท่อ (Endocrine system)
10. ระบบสืบพันธุ์ (Reproductive system)¹

¹ <https://th.wikipedia.org/wiki/กายวิภาคศาสตร์มนุษย์>

1.2 อวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง

อวัยวะสืบพันธุ์ภายนอก

อวัยวะสืบพันธุ์ภายนอกของผู้หญิงเรียก Valva เป็นภาษาละติน แปลว่า ปกปิด ประกอบด้วย Mons Major, Labia Minora, Clitoris, Vaginal Opening และ Urethral Opening Mons Veneris มากจากคำว่า Mount of Venus ได้แก่ บริเวณเนื้อจากอวัยวะเพศมีลักษณะอ่อนนุ่มและปกคลุมไปด้วยขน เป็นบริเวณที่มีไขมันและเส้นประสาทมาเลี้ยงเป็นจำนวนมาก ส่วนนี้เป็นสิ่งกระตุ้นทางเพศอย่างหนึ่งของมนุษย์หลังจากเข้าวัยรุ่นแล้ว ขนเหล่านี้มีหน้าที่ดูดซับของเหลวไว้ ยิ่งไปกว่านั้นจากการศึกษาในห้องปฏิบัติการพบว่า ของเหลวนี้คือ Pheromone ของมนุษย์ ทำหน้าที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศของผู้ชาย

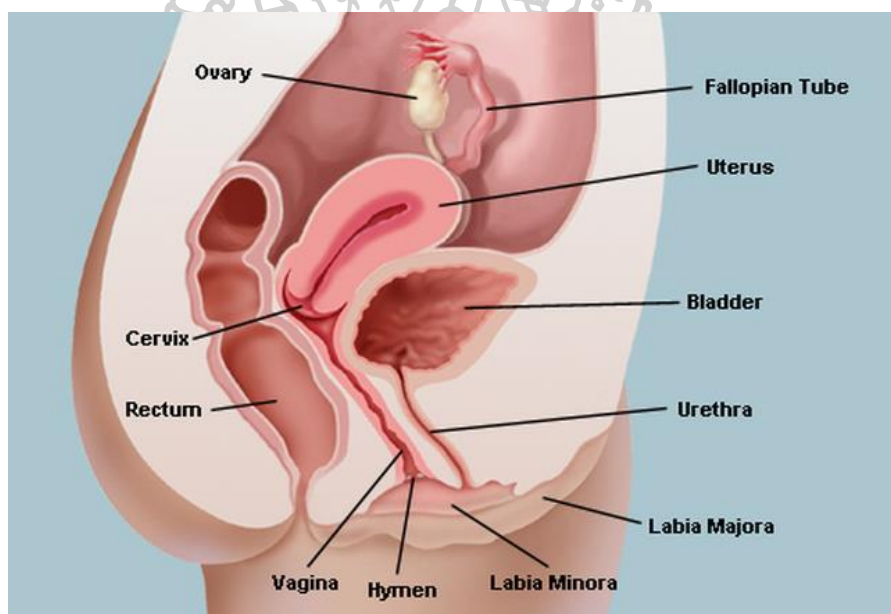
ภาพที่ 1 อวัยวะสืบพันธุ์ภายนอกของผู้หญิง

ที่มา : Vaginal Anatomy [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 10 กรกฎาคม 2561. เข้าถึงได้จาก

<https://www.teenvogue.com/storyvagina-anatomy-diagrams>

อวัยวะสืบพันธุ์ภายใน

ช่องคลอด (Vagina) รากศัพท์มาจากภาษาละติน หมายถึง สิ่งหุ้ม หรือฝัก โดยทั่วไปในภาษาปาก คำว่า“ช่องคลอด” มักใช้เรียกแทน “ช่องสังวาส” หรือ “อวัยวะเพศหญิง” หรือ “แคม” ในภาษาทางการ “ช่องคลอด” หมายถึง โครงสร้างภายใน ส่วน “ช่องสังวาส” และคำอื่นๆ หมายถึง “อวัยวะเพศหญิงภายนอก” เท่านั้น ในภาษาสแลง มีคำหยาบและคำต้องห้ามหลายคำใช้เรียกแทนช่องคลอด หรือ ช่องสังวาส ในภาษาไทย เช่น ที, หอย ฯลฯ หรือในภาษาอังกฤษ เช่น cunt, pussy ฯลฯ ช่องคลอดเป็นช่วงกลางต่อจากปากมดลูก (ซึ่งเป็นอวัยวะในอุ้งเชิงกราน) เปิดออกสู่ภายนอก ที่ปากเปิดช่องคลอดของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมเพศเมีย มีหน้าที่เป็นช่องทางให้อวัยวะเพศชายสอดใส่เข้าไปขณะร่วมเพศ และเป็นช่องทางคลอดทารก²

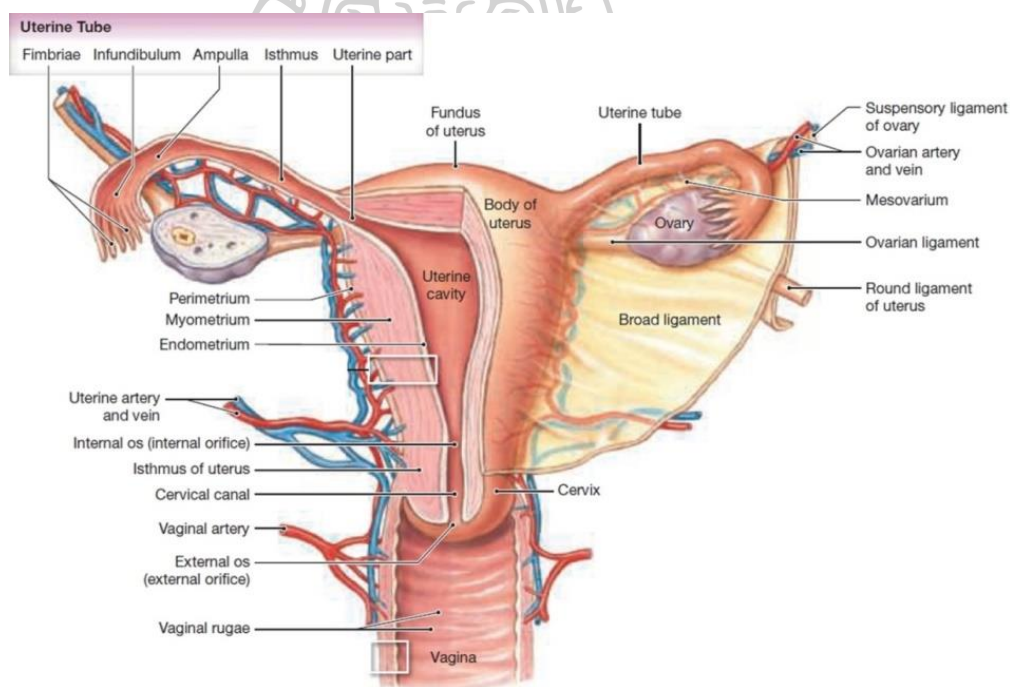
ภาพที่ 2 อวัยวะสืบพันธุ์ภายในของเพศหญิง

ที่มา : Vaginal Anatomy [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 10 กรกฎาคม 2561. เข้าถึงได้จาก

<https://www.teenvogue.com/story/vagina-anatomy-diagrams>

² <https://th.wikipedia.org/wiki/ช่องคลอด>

มดลูก (Uterus) เป็นอวัยวะกลวง รูปร่างคล้ายลูกแพร์มีผนังหนา วางตัวอยู่ในช่องเชิงกราน อยู่หลังกระเพาะปัสสาวะ อยู่หน้าลำไส้ใหญ่และช่องทวารหนัก โพรงของมดลูกติดกับโพรงของปีกมดลูกและโพรงของช่องคลอด สามารถแบ่งได้เป็น 3 ส่วน³ คือ fundus, body และ cervix มดลูก มีหน้าที่ทำให้ไข่ได้รับการผสมแล้วฝังตัวที่ผนังเพื่อเจริญเติบโตเป็นตัวอ่อน มดลูกของผู้หญิงที่ยังไม่เคยมีบุตรมาก่อนจะมีขนาดยาวประมาณ 7.5 เซนติเมตร และส่วนที่กว้างที่สุดประมาณ 7.5 เซนติเมตร มดลูกมีความสามารถในการขยายตัวได้มาก ส่วนของปากมดลูกอยู่ต่อกับช่องคลอดมดลูกจะมีเอ็นยึดให้อยู่ในโพรงของกระดูกเชิงกรานและท่ามุมประมาณ 90 องศา กับช่องคลอด

ภาพที่ 3 มดลูกและรังไข่ของผู้หญิง

ที่มา : Uterus[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 10 กรกฎาคม 2561. เข้าถึงได้จาก

<https://healthjade.com/uterus-pain/>

³ <https://th.wikipedia.org/wiki/มดลูก>

1.3 โครงกระดูก

โครงกระดูกมนุษย์ ประกอบไปด้วยกระดูกชิ้นต่างๆ ในร่างกาย ซึ่งเชื่อมต่อกันด้วย โครงสร้างของข้อต่อ เอ็น กล้ามเนื้อ กระดูกอ่อน และอวัยวะต่างๆ กระดูกในมนุษย์ผู้ใหญ่มี ประมาณ 206 ชิ้น และคิดเป็นประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักร่างกาย อย่างไรก็ตาม จำนวนของ กระดูกอาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ทารกแรกเกิดจะมีกระดูกจำนวนประมาณ 300 ชิ้น ซึ่ง ต่อมากระดูกบางชิ้นจะมีการเชื่อมรวมกันระหว่างการเจริญเติบโต เช่นส่วนกระเบนเหน็บและส่วน ก้นกบของกระดูกสันหลัง นอกจากนี้ในทารกแรกเกิดยังมีโครงสร้างของกระดูกอ่อนอยู่มาก เพื่อให้มีการสร้างโครงสร้างของกระดูกระหว่างการเจริญเติบโต และจะมีการพัฒนาไปเป็นกระดูก ทั้งหมดเมื่อสิ้นสุดช่วงวัยรุ่น

กระดูกจะติดต่อกับกระดูกอีกชิ้น และประกอบเข้าด้วยกันเป็นโครงกระดูกด้วยเอ็นและ กล้ามเนื้อเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในกระดูกโคนลิ้น (Hyoid bone) ซึ่งเป็นกระดูกที่ไม่ติดต่อกับ กระดูกชิ้นอื่นๆ โดยตรง แต่จะยึดไว้ในบริเวณส่วนบนของคอหอยด้วยเอ็นและกล้ามเนื้อใกล้เคียง

กระดูกชิ้นที่ใหญ่ที่สุดในมนุษย์ คือ กระดูกต้นขา (Femur) ในขณะที่กระดูกชิ้นเล็กที่สุด คือ กระดูกโกลน (Stapes) ซึ่งเป็นกระดูกของหูชั้นกลางชิ้นหนึ่ง โครงกระดูกมีหน้าที่ที่สำคัญ หลายประการ ได้แก่

- ค้ำจุนโครงสร้างของร่างกาย
- เป็นที่ยึดเกาะของกล้ามเนื้อและเอ็นต่างๆ สำหรับการเคลื่อนไหว
- ป้องกันอวัยวะภายในที่สำคัญ เช่น กะโหลกศีรษะที่ห่อหุ้มสมอง หรือ ี่โครงป้องกันปอดและหัวใจจากการกระทบกระเทือน
- เป็นแหล่งผลิตเม็ดเลือดที่สำคัญ
- เป็นแหล่งเก็บสะสมแคลเซียมที่สำคัญของร่างกาย โดยการควบคุมฮอร์โมน และวิตามิน B3

โครงกระดูกในมนุษย์สามารถแบ่งออกได้เป็นสองกลุ่มใหญ่ คือ โครงกระดูกแกน (axial skeleton) และ โครงกระดูกแขนง (appendicular skeleton)

โครงกระดูกแกน โครงกระดูกแกนในผู้ใหญ่ประกอบด้วยกระดูกจำนวน 80 ชิ้น ซึ่งวางตัวในแนวแกนกลางของลำตัว ซึ่งได้แก่

- กะโหลกศีรษะ (Skull) มีจำนวน 22 ชิ้น
- กระดูกหู (Ear ossicles) จำนวน 6 ชิ้น
- กระดูกโคนลิ้น (Hyoid bone) 1 ชิ้น
- กระดูกสันหลัง (Vertebral column) จำนวน 26 ชิ้น
- กระดูกซี่โครง (Ribs) จำนวน 24 ชิ้น
- กระดูกอก (Sternum) จำนวน 1 ชิ้น

โครงกระดูกแขนง โครงกระดูกแขนงในผู้ใหญ่จะมีทั้งหมด 126 ชิ้น ซึ่งจะอยู่ในส่วนแขนและขาของร่างกายเพื่อช่วยในการเคลื่อนไหว โดยจะแบ่งออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่

- กระดูกส่วนไหล่ (Shoulder girdle) 4 ชิ้น
- กระดูกแขน (Bones of arms) 6 ชิ้น
- กระดูกมือ (Bones of hands) จำนวน 54 ชิ้น
- กระดูกเชิงกราน (Pelvis girdle) 2 ชิ้น
- กระดูกขา (Bones of legs) 8 ชิ้น
- กระดูกเท้า (Bones of feet) 52 ชิ้น⁴

⁴ <https://th.wikipedia.org/wiki/โครงกระดูกมนุษย์>

1.4 เซิงกราน

เซิงกราน (pelvis) เป็นโครงสร้างกระดูกของร่างกายที่อยู่ปลายล่างของกระดูกสันหลัง จัดเป็นส่วนหนึ่งของโครงกระดูกขาคู่ (appendicular skeleton) กระดูกเซิงกรานประกอบด้วย กระดูกสะโพก (hipbone) กระดูกใต้กระเบนเหน็บ (sacrum) และกระดูกก้นกบ (coccyx) กระดูกสะโพกประกอบด้วยกระดูกย่อยๆ 3 ชิ้น ได้แก่ กระดูกปีกสะโพก (ilium) กระดูกก้น (ischium) และกระดูกหัวหน้า (pubis) กระดูกปีกสะโพกเป็นกระดูกที่ใหญ่ที่สุดและเป็นส่วนบนสุด กระดูกก้นเป็นส่วนที่อยู่ด้านหลังเยื้องด้านล่าง และกระดูกหัวหน้าเป็นส่วนหน้าของกระดูกสะโพก กระดูกสะโพก 2 ชิ้น จะมาเชื่อมกันทางด้านหน้าเป็นแนวประสานหัวหน้า (symphysis pubis) และเชื่อมด้านหลังกับกระดูกใต้กระเบนเหน็บ เซิงกรานจะประกอบกันเป็นเบ้าของข้อต่อสะโพก เกิดเป็นกระดูกโอบรยางค์ล่าง (หรือรยางค์หลัง)

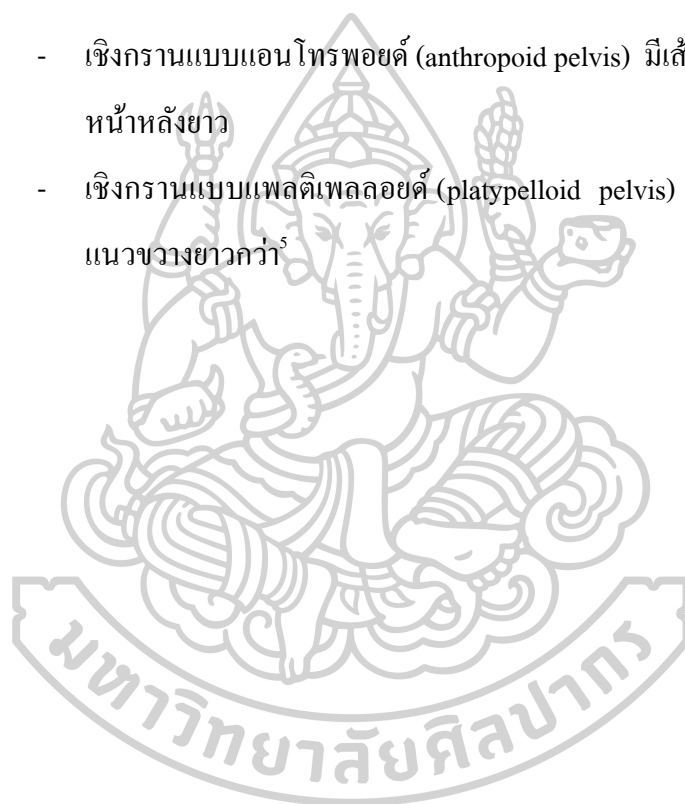
ความแตกต่างระหว่างเพศ

- ในเพศหญิง มุมใต้เซิงกราน (Infrapubic angle) จะเป็นมุมป้าน แต่ในเพศชายจะเป็นมุมแหลม
- ทางเข้าเซิงกราน (Pelvis inlet) ในเพศชายจะมีลักษณะคล้ายหัวใจ แต่ในเพศหญิงจะกลมหรือรีกว่า
- รอยเว้าไซแอตติคใหญ่ (Greater sciatic notch) ในเพศชายแคบกว่า
- เบ้าหัวกระดูกต้นขา (Acetabulum) ในเพศชายจะหันหน้าไปทางด้านข้าง แต่ในเพศหญิงจะหันไปทางด้านหน้า
- กระดูกใต้กระเบนเหน็บในเพศหญิงจะเป็นรูปสามเหลี่ยมมากกว่า

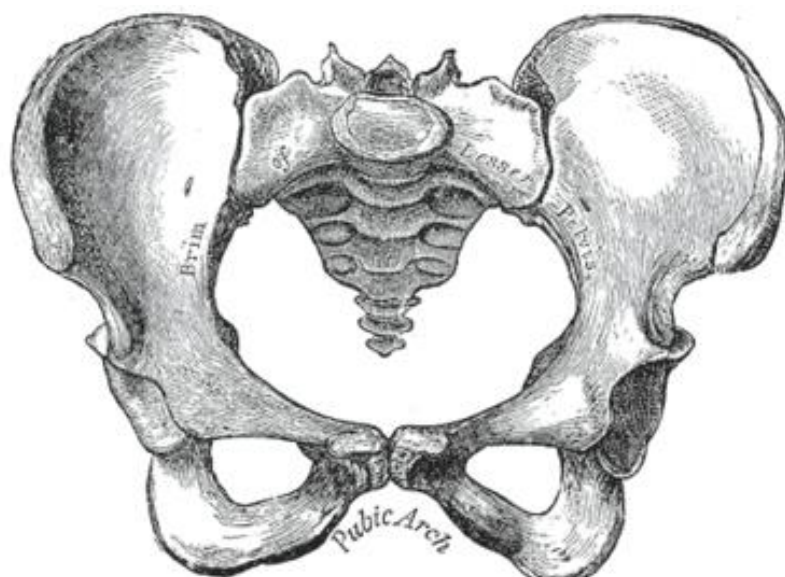
ชนิดของเชิงกราน

เชิงกรานแบ่งตามลักษณะรูปร่างออกได้เป็น 4 แบบ

- เชิงกรานแบบหญิง (gynaecoid pelvis) เป็นรูปแบบปกติของเพศหญิง มีลักษณะกลม และเส้นผ่านศูนย์กลางกว้าง
- เชิงกรานแบบชาย (android pelvis) เป็นรูปแบบปกติของเพศชาย เป็นรูปหัวใจ
- เชิงกรานแบบแอนโทรพอยด์ (anthropoid pelvis) มีเส้นผ่านศูนย์กลางในแนวหน้าหลังยาว
- เชิงกรานแบบแพลติเพลลอยด์ (platypelloid pelvis) มีเส้นผ่านศูนย์กลางในแนวขวางยาวกว่า

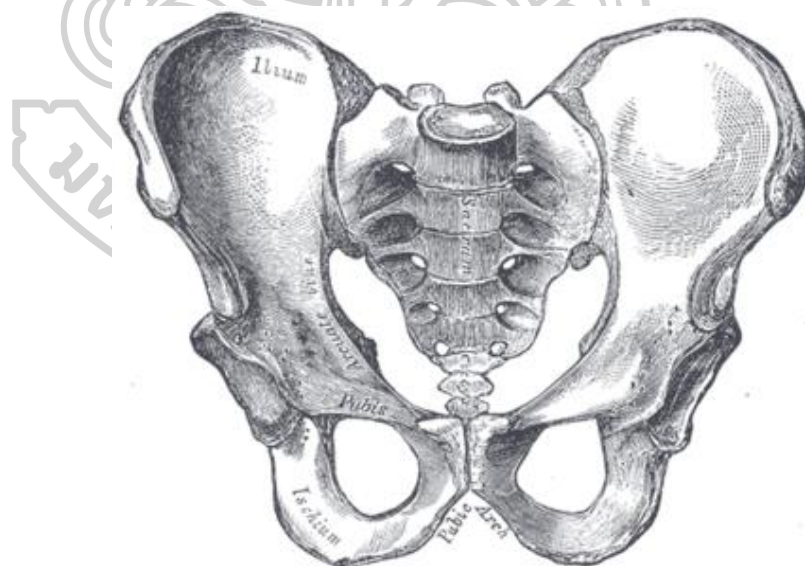
⁵ <https://th.wikipedia.org/wiki/เชิงกราน#ความแตกต่างระหว่างเพศ>

ภาพที่ 4 กระดูกเชิงกรานของเพศหญิง

ที่มา : เชิงกราน [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 10 กรกฎาคม 2561. เข้าถึงได้จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/เชิงกราน>

ภาพที่ 5 กระดูกเชิงกรานของเพศชาย

ที่มา : เชิงกราน [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 10 กรกฎาคม 2561. เข้าถึงได้จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/เชิงกราน>

2. อิทธิพลภายใน

ความรู้สึกเสียใจ ผิดหวัง และเศร้าโศก เป็นความทุกข์ทรมานทางใจ ซึ่งเกิดขึ้นภายในจิตใจของข้าพเจ้า ซึ่งเกิดจากการมีความรัก ความชอบพอ ความเสน่หา และความใคร่ เกิดเป็นความสัมพันธ์และความผูกพันกับบุคคลที่ข้าพเจ้ามีความรู้สึกถึงซึ่งด้วย ในการมีความรักและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลนั้น ย่อมจะมีทั้งความสุขและความทุกข์ประกอบเข้าด้วยกัน ความสุขที่เกิดจากเพชรสร้างความสุขให้แก่ข้าพเจ้า แต่ก็ได้สร้างความทุกข์และความเจ็บปวดทรมานใจให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเช่นกัน

เมื่อถึงจุดหนึ่งในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองคนที่มีความรักต่อกัน เมื่อความสัมพันธ์นั้นเกิดการทะเลาะเบาะแว้ง เกิดความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน จนต้องเลิกกันไป การยุติความสัมพันธ์ของคนทั้งสองจึงนำมาซึ่งความเสียใจ ความท้อแท้ และความหดหู่ ที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของข้าพเจ้า ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เกิดขึ้นกับมนุษยโลกทั่วไปที่ยังมีความรัก ความโลภ ความโกรธ และความหลง ข้าพเจ้าจึงได้นำเรื่องราวความเจ็บปวดทรมานใจในช่วงเวลาหนึ่งของชีวิตข้าพเจ้า ที่เกิดจากความเสียใจและผิดหวังในเรื่องของความรัก มาเป็นอิทธิพลและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

3. อิทธิพลภายนอก

ความเจ็บปวดทางอารมณ์

อกหัก คือวลีทั่วไปที่ใช้อธิบายความเจ็บปวดทางอารมณ์อย่างรุนแรง หรือความเจ็บปวดจากการสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักจากการตาย การหย่าร้าง การโยกย้ายที่อยู่ การถูกปฏิเสธ ฯลฯ คำๆนี้เป็นคำที่มีใช้มาแต่โบราณและถูกใช้อย่างกว้างขวาง อย่างน้อยก็มีการกล่าวในวรรณคดีเรื่องรามายณะของอินเดีย ซึ่งถูกแต่งในช่วง พ.ศ. 300 – 743 โดยทั่วไปแล้ว อาการอกหักมักจะเกี่ยวข้องกับ การสูญเสียคู่สมรสหรือคนที่รัก การสูญเสียผู้ให้กำเนิด การสูญเสียลูก สัตว์เลี้ยง หรือเพื่อนสนิท ก็อาจเรียกได้ว่าอกหักเช่นกัน วลีนี้เกี่ยวข้องกับถึงความเจ็บปวดบริเวณหน้าอกจากการสูญเสีย และโดยทั่วไปวลีนี้ก็มักจะใช้ในสภาพอาการนี้ ซึ่งถูกเรียกว่า Broken Heart Syndrome หรือ Takotsubo cardiomyopathy อันมีสาเหตุมาจากการที่สมองหลั่งสารเคมีออกมาเพื่อทำให้เนื้อเยื่อหัวใจอ่อนแอลง

มุมมองในเชิงปรัชญา

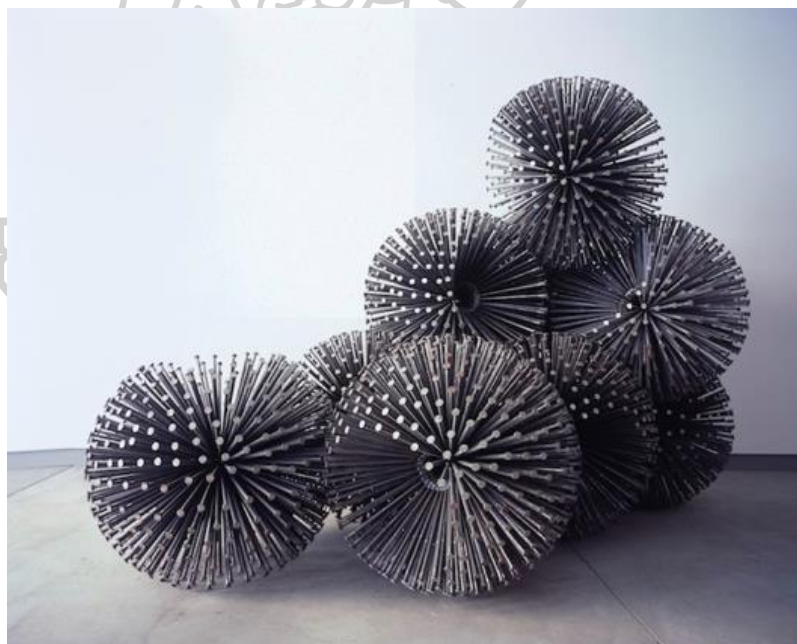
คนหลายๆคนไม่รู้ตัวถึงอาการอกหักในทันที แต่ใช้เวลาระยะหนึ่งในการรับรู้ถึงความเจ็บปวดทั้งทางอารมณ์และกายภาพอย่างสมบูรณ์ดังที่ Jeffrey Moussaieff Masson กล่าวไว้ว่า มนุษย์หาได้รับรู้ถึงความรู้สึกที่ตนมีตลอดเวลา เช่นเดียวกับเด็กจันที่ไม่สามารถแสดงความรู้สึกของมันออกมาเป็นคำพูดได้ มิได้หมายความว่าพวกมันไม่มีความรู้สึก ซิกมุนด์ ฟรอยด์ เคยกล่าวเอาไว้ว่า ผู้ชายอาจจะตกหลุมรักผู้หญิงสักคนหนึ่งได้ถึงเวลา 6 ปี โดยไม่รู้ตัวจนกระทั่งอีกหลายปีผ่านไป เขาไม่สามารถบรรยายความรู้สึกที่เขาไม่รู้ออกมาเป็นคำพูดได้ เขามีความรู้สึกแต่เขาไม่รู้จักรมัน อาจจะดูเหมือนเป็นการขัดแย้งในตัวเองเพราะเราคิดถึงสิ่งที่เรารู้สึก คิดถึงบางสิ่งที่เรารับรู้ อย่างมีสติ ดังที่ฟรอยด์กล่าวเอาไว้ในบทความ The Unconscious (จิตไร้สำนึก) เป็นที่แน่นอนที่สุดว่าแก่นแท้ของอารมณ์ที่เราควรตระหนักถึง เราสามารถมีความรู้สึกที่เราไม่รู้และไม่สามารถอธิบายเป็นคำพูดได้⁶

⁶<https://th.wikipedia.org/wiki/อกหัก>

4. อิทธิพลจากศิลปกรรม

1. ผลงานศิลปกรรมของศิลปิน John Bisbee

John Bisbee เป็นศิลปินช่างแกะสลักชาวอเมริกัน เขาสร้างผลงานประติมากรรมที่มีความแหลมคมอันเกิดจากตะปู จุดเริ่มต้นจากการทำงานศิลปะที่เกิดจากตะปูของเขา เกิดจากการที่เขา กำลังมองหาวัสดุใหม่ๆ ในการที่จะนำมาสร้างสรรค์ผลงาน เขาสร้างประติมากรรมที่มีแรงบันดาลใจมาจากรูปทรงเลขาคณิตที่มีขนาดมหึมาและมีน้ำหนักมากเป็นต้นเนื่องจากวัสดุที่นำมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน เป็นตะปูขนาด 12 นิ้ว ที่ทำจากเหล็ก ในการสร้างสรรค์วิถยานิพนธ์ในครั้งนี้ ได้รับอิทธิพลจากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมของ John Bisbee ที่ได้มีการนำวัสดุที่มีความแหลมคมมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน จึงได้มีการนำไม้แหลม ซึ่งมีความแหลมคมในส่วนของด้านปลายและด้านท้ายของชิ้นไม้แหลมมาใช้เป็นวัสดุที่สร้างลักษณะของพื้นผิวในผลงาน เพื่อให้เกิดความรู้สึกน่ากลัว อันตราย และเจ็บปวด

ภาพที่ 6 ผลงานศิลปะชื่อ Plode ของศิลปิน John Bisbee

ที่มา : Plode John Bisbee[ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 10 กรกฎาคม 2561. เข้าถึงได้จาก

<https://theartstack.com/artist/john-bisbee/plode-2003>

2. ผลงานศิลปะกรรมของศิลปิน Kendall Buster

Kendall Buster ศิลปินหญิงชาวอเมริกาผู้นี้ เธอศึกษาและสนใจในเรื่องของจุลชีววิทยา เธอสนใจในความงามที่เธอเห็นภายใต้กล้องจุลทรรศน์ ยิ่งเธอศึกษาในเรื่องของจุลินทรีย์มากเท่าใด เธอยิ่งรู้สึกว่าการกำลังเข้าสู่โลกภูมิทัศน์ที่ตื่นเต้นและแปลกใหม่ เมื่อเธอตัดสินใจเรียนต่อในด้านศิลปะ จึงได้นำแรงบันดาลใจที่เกิดจากการศึกษาในเรื่องของจุลชีววิทยามาเป็นเนื้อหาแนวคิดและรูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน เธอจึงเริ่มสร้างผลงานในรูปแบบประติมากรรมขนาดใหญ่ ซึ่งมีแนวคิดการสร้างรูปทรงที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติ เป็นรูปทรงอินทรีย์รูปสร้างขึ้นบนโครงเหล็ก และครอบคลุมด้วยตาข่ายกึ่งโปร่งแสงเธอสร้างสรรค์ผลงานโดยการเล่นกับความโปร่งใสและความทึบของรูปทรง รูปแบบการสร้างโครงสร้างของรูปทรงในงานของเธอ ได้นำมาสู่อิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ที่มีรูปแบบและแนวคิดในการสร้างรูปทรงจากรูปทรงอินทรีย์รูป

ภาพที่ 7 ผลงานศิลปะชื่อ Double Chalice ของศิลปิน Kendall Buster

ที่มา : Double Chalice Kendall Buster[ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 10 กรกฎาคม 2561. เข้าถึงได้จาก

http://www.kendallbuster.com/projects_image/dobchalice.html

3. ผลงานศิลปะกรรมของศิลปิน Chiharu Shiota

Chiharu Shiota ศิลปินหญิงจากประเทศญี่ปุ่น ในผลงานของเธอมิเรื่อ กุญแจ แก้ว และ เปียโน ซึ่งเป็นวัตถุที่เธอนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เธอทำการสร้างสรรค์ผลงานด้วยความละเอียดอ่อน สร้างจักรวาลในโลกจินตนาการของเธอด้วยชิ้นส่วนของเส้นด้าย เธอนำวัตถุโบราณซึ่งมีความหมายเกี่ยวกับเรื่องประวัติและกาลเวลาของวัตถุนั้นๆ นำมาใส่ไว้ในผลงานของเธอที่สามารถถ่ายทอดให้เห็นถึงเรื่องราวและร่องรอยของชีวิตมนุษย์ในวัตถุโบราณชิ้นนั้นๆ ได้ ทิศทางการเคลื่อนไหวของเส้นด้ายที่ผสานเข้ากับรูปทรงวัตถุที่เธอนำมาสร้างสรรค์การใช้เส้นด้ายสีแดงของเธอเป็นสัญลักษณ์ของสีแดง เป็นเส้นที่มองไม่เห็นภายในเชือก มันมีอยู่ในกายรูปทรงของผลงานที่สามารถมองเห็นได้ แต่จริงๆ แล้วเป็นด้ายสีแดงบางๆ ที่เก็บทุกสิ่งทุกอย่างไว้ด้วยกันและเชื่อมต่อกัน สีแดงของด้ายเป็นสัญลักษณ์ภายในของร่างกายมนุษย์ เส้นของเส้นด้ายที่อยู่ในผลงานของเธอสร้างความรู้สึกเคลื่อนไหว สับสน หมกมุ่น อันตราย และน่ากลัว ซึ่งได้นำมาเป็นอิทธิพลในการใช้สร้างทิศทางของเส้นที่เข้ามามีส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 8 ผลงานศิลปะชื่อ The key in the hand ของศิลปิน Chiharu Shiota

ที่มา : The key in the hand Chiharu Shiota[ออนไลน์], เข้าถึงเมื่อ 7 สิงหาคม 2561. เข้าถึงได้จาก

<https://www.designboom.com/art/chiharu-shiota-installation-interview-07-16-2017/>

ตารางที่ 1 วิเคราะห์อิทธิพลจากศิลปกรรม

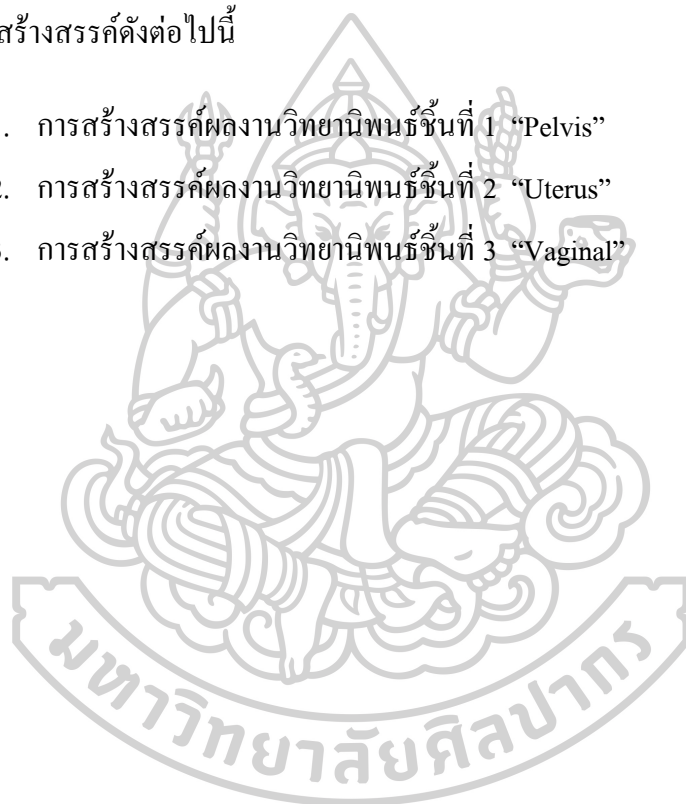
ศิลปิน	John Bisbee	Kendall Buster	Chiharu Shiota
รูปภาพผลงาน			
ชื่อผลงาน	Plode	Double Chalice	The key in the hand
รูปแบบ	ประติมากรรม	ประติมากรรม	ประติมากรรม
เทคนิค	เชื่อมตะปู	เชื่อมเหล็กและตาข่าย	แก๊อ ี เส้นด้ายและโลหะ
แนวคิด	เมื่อ John Bisbee ได้มีโอกาสเข้าไปที่บ้านร้างหลังหนึ่ง เข้าจึงได้พบกับตะปูซึ่งนำมาเป็นวัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์งานของเขาที่สร้างเป็นรูปทรงเรขาคณิตขนาดมหึมา	Kendall Buster สร้างสรรค์ให้รูปทรงมีความโปร่งใสและแสดงออกให้เห็นถึงความสมบูรณ์แบบของจิตวิญญาณและวิทยาศาสตร์ของจิตวิญญาณและเรื่องเพศ	ในผลงานของ Chiharu Shiota ได้พยายามปลุกความรู้สึกและความทรงจำในที่สาธารณะ เธอมักจะรวมสัญลักษณ์ที่หลากหลายด้วยเส้นด้ายกับวัตถุโบราณต่างๆ
อิทธิพลที่ได้รับ	ตะปูเป็นวัสดุที่มีความแหลมคม ที่ John Bisbee ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานสามารถให้ความรู้สึกที่เจ็บปวด น่ากลัว และอันตราย จึงได้รับเอาอิทธิพลในด้านวัสดุโดยการนำไม้แหลม ที่มีความแหลมคมในด้านหัวและท้าย มาใช้ในการสร้างลักษณะพื้นผิวของผลงาน	การนำเอาลักษณะของความโปร่งแสงของรูปทรงการสร้างลักษณะและขนาดของรูปทรงที่มีผลกระทบทางสายตา เป็นอิทธิพลที่นำมาเป็นแรงบันดาลใจ	รูปแบบลักษณะของการใช้เส้นในผลงาน ได้มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานในเรื่องลักษณะของการวางเส้นที่สามารถแสดงความรู้สึกได้ทั้งด้วยตัวของมันเอง และด้วยการสร้างรูปทรงต่างๆขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ผลงานการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “หนามแหลม” มีการใช้รูปทรงของอวัยวะ และ โครงกระดูก ซึ่งมีที่มาจากกายวิภาคศาสตร์มนุษย์ เพื่อการถ่ายทอดความเจ็บปวดภายในจิตใจ ของศิลปินผู้สร้างผ่านรูปทรงกระดูกเชิงกราน มดลูก และอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง มี วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

1. การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 “Pelvis”
2. การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2 “Uterus”
3. การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 “Vaginal”

1. การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 “Pelvis”

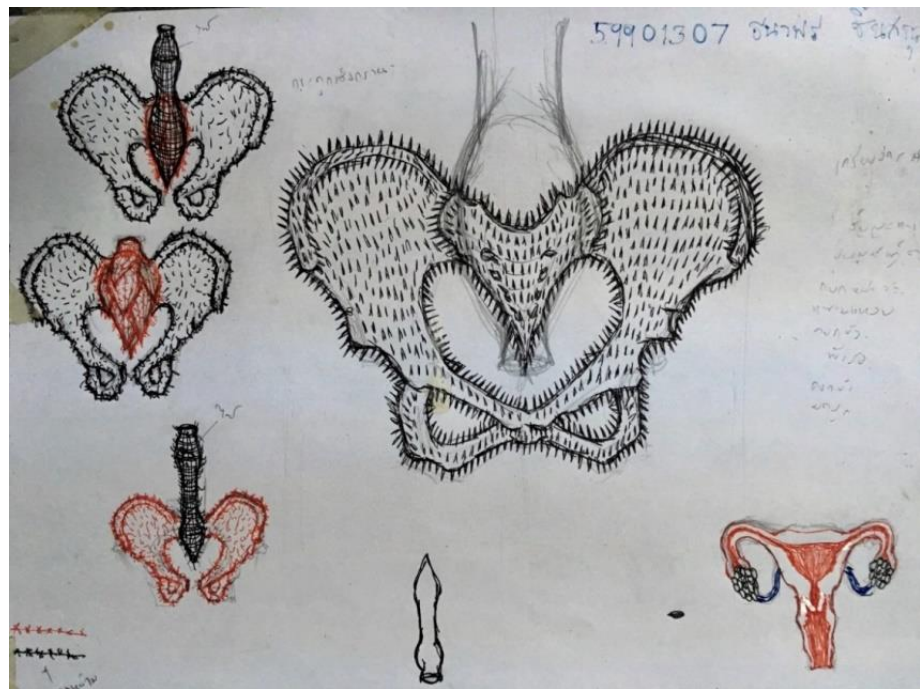
กระดูกเชิงกราน ถูกจัดเป็นส่วนหนึ่งของโครงกระดูกภายในร่างกายของมนุษย์ บริเวณที่ตั้งของกระดูกเชิงกรานนั้น ประกอบไปด้วย กระดูกปีกสะโพก เป็นกระดูกชิ้นที่ใหญ่ที่สุดในบรรดากระดูกเชิงกราน แบ่งออกเป็นฝั่งซ้าย-ขวา บริเวณกระดูกด้านหน้า คือกระดูกหัวหน้า และที่อยู่ด้านหลังสุดคือกระดูกใต้กระเบนเหน็บ โดยกระดูกทั้ง 3 ส่วนนี้จะเชื่อมต่อกันหมด ในเพศหญิงและเพศชายจะมีกระดูกเชิงกรานที่ไม่เหมือนกัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กระดูกเชิงกราน เป็นกระดูกชิ้นที่สำคัญเป็นอย่างมากในการพิจารณาโครงกระดูกในมนุษย์ เพื่อบอกถึงเพศหญิงหรือชาย ซึ่งจะช่วยให้นำไปสู่การค้นหาถึงปมหลังของเจ้าของกระดูกต่อไปได้ กระดูกเชิงกรานมีหน้าที่สำคัญคือปกป้องอวัยวะภายในที่อยู่ในอุ้งเชิงกราน ซึ่งประกอบไปด้วย มดลูก รังไข่ ลำไส้ใหญ่ตอนปลาย กระเพาะปัสสาวะ ท่อปัสสาวะ รวมไปถึงเส้นประสาทและหลอดเลือด นอกจากนี้ยังช่วยให้ร่างกายของเรามีการคงลักษณะได้เป็นอย่างดี และยังช่วยควบคุมการเคลื่อนไหวของขาอีกด้วย สำหรับผู้หญิง อวัยวะส่วนนี้นับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก สำหรับการตั้งครรภ์

ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงเลือกที่จะนำรูปทรงของกระดูกเชิงกรานมาสร้างสรรค์เป็นผลงานวิทยานิพนธ์ ซึ่งกระดูกเชิงกรานของเพศหญิงจะมีความแตกต่างไปจากเพศชาย โดยจะมีลักษณะที่กลมและมีเส้นผ่านศูนย์กลางที่กว้างกว่า มุมใต้เชิงกราน (Infrapubic angle) จะเป็นมุมป้าน และมีรูปทรงกลมหรือรี รอยเว้าไซแอติกจะใหญ่ (Greater sciatic notch) ซึ่งในเพศชายจะแคบกว่า ผลงานการสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1 ในชื่อ Pelvis ซึ่งมีการประกอบสร้างรูปทรงของกระดูกเชิงกรานนี้ ขึ้นโดยมีการใช้รูปทรงของมดลูกมาประกอบรวมกันเข้ากับส่วนก้นกบ เพื่อนำเสนอถึงภาวะอารมณ์ความเจ็บปวดจากพันนาการทางร่างกายของเพศหญิง

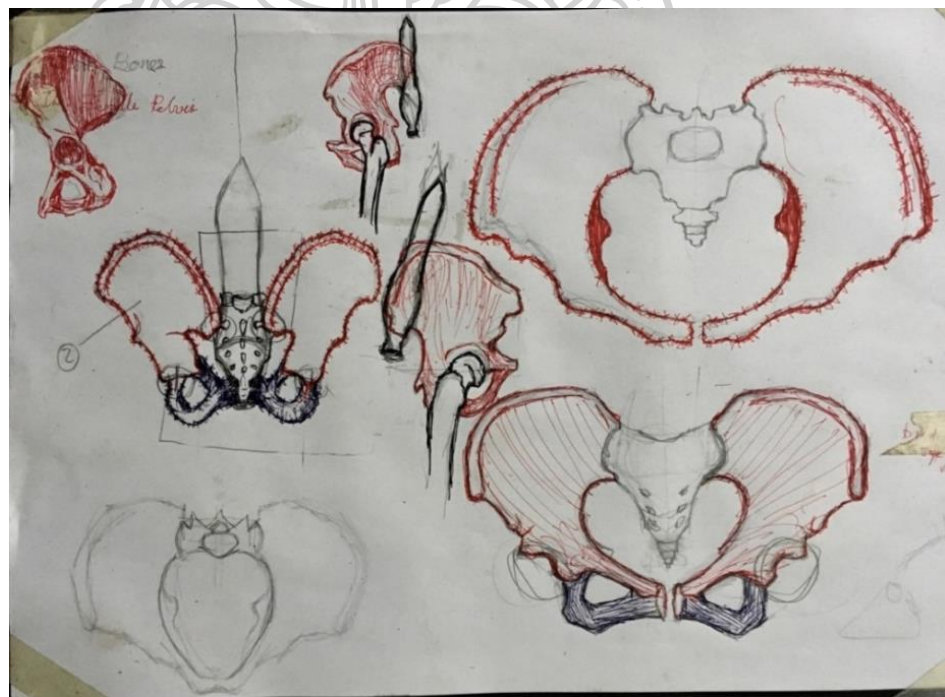
ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์

1. ศึกษาหาข้อมูลที่ทำให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของกระดุกเชิงกราน จากหนังสือ ตำรา และจากข้อมูลออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต
2. ศึกษาผลงานศิลปกรรมของศิลปินที่มีแนวทางการสร้างสรรค์งานที่ตรงกับแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานของตนเอง ทำการศึกษาถึงเทคนิควิธีการที่มาและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้
3. สเก็ตซ์ภาพผลงานกระดุกเชิงกรานที่ต้องการจะสร้างสรรค์ วาดลงบนกระดาษ เพื่อทำการศึกษาและวางแผนถึงการสร้างสรรค์ ว่าจะต้องมีโครงสร้างแบบไหน สัดส่วนเท่าใด ผลงานในความคิดจินตนาการของเราที่ต้องการจะนำเสนอจะใช้สีอะไร มีลักษณะพื้นผิวอย่างไร ทำการสเก็ตซ์ภาพผลงานออกมาในหลายๆ มุมมอง เพื่อที่จะทำให้สามารถมองเห็นถึงปัญหาและสามารถวางแผนในการจัดการแก้ไขปัญหาและสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างลงตัว

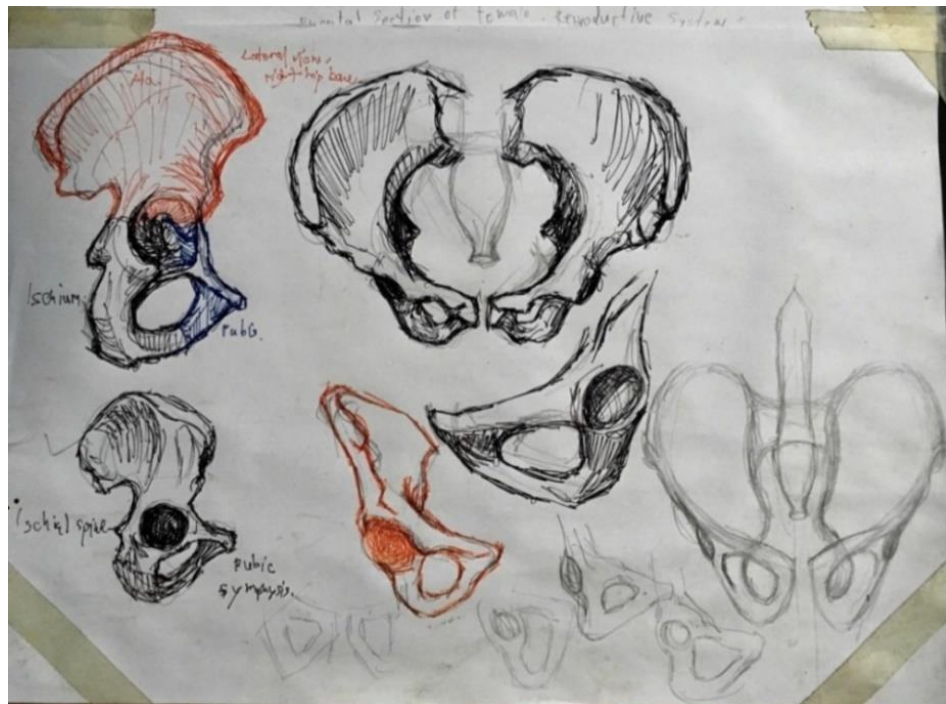

ภาพที่ 9 ภาพสเก็ตซ์ผลงาน Pelvis 1

ภาพที่ 10 ภาพสเก็ตซ์ผลงาน Pelvis 2

ภาพที่ 11 ภาพสเก็ตซ์ผลงาน Pelvis 3

ภาพที่ 12 วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

4. เมื่อได้สเก็ตซ์ภาพร่างผลงาน Pelvis (กระดูกเชิงกราน) ที่สมบูรณ์พร้อมที่จะทำการสร้างสรรค์ต่อไปแล้ว จึงได้นำมาสู่ขั้นตอนในการจัดเตรียมและจัดหาวัสดุและอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
5. เมื่อได้วัสดุและอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์เรียบร้อยแล้ว จึงได้นำวัสดุชิ้นแรกคือ ไช ซึ่งเป็นเครื่องจักสานจากไม้ไผ่ นำมาเป็นโครงสร้างแกนกลางที่มีความสูง 180 เซนติเมตร เป็นวัสดุที่นำมาสร้างเป็นโครงสร้างหลักที่สำคัญของผลงานทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการเชื่อมต่อผลงานไปยังส่วนต่างๆ ต่อมานำส้อมไม้ขนาดเล็กที่มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 80 เซนติเมตร จำนวน 1 ชิ้น และส้อมไม้ขนาดใหญ่ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 100 เซนติเมตร จำนวน 1 ชิ้น นำมาประกอบสร้างเป็นส่วน Ilium (กระดูกปีกสะโพก) ในด้านซ้ายและด้านขวา นำส้อมไม้ส้อมใหญ่มาแบ่งครึ่งแยกจากกันออกเป็น 2 ซีก ที่เท่ากัน และนำส้อมไม้ส้อมเล็กมาแบ่งครึ่งแยกออกจากกันเป็น 2 ซีก ที่เท่ากัน จากนั้นนำส้อมไม้อันใหญ่และอันเล็กที่แบ่งครึ่งแยกจากกันแล้ว นำมาประกอบกัน โดยใช้ส่วนล่างของส้อมไม้ทั้งอันใหญ่และอันเล็กประกอบเข้าหากัน นำส่วนของส้อมไม้อันใหญ่ไว้ด้านบนและส่วนส้อมไม้อันเล็กไว้ด้านล่าง ประกอบกันเสร็จแล้ว จะได้เป็น 2 คู่ ที่จะนำมาสร้างเป็น Ilium (กระดูกปีกสะโพก) จากนั้นนำมายึดติดกับทางด้านซ้ายและทางด้านขวาของไช ซึ่งขั้นตอนนี้เป็นการประกอบสร้างโครงสร้างรูปทรงที่สำคัญเพราะจะทำให้เกิดโครงสร้างแกนหลักของผลงานซึ่งคือในส่วนของ Sacrum และ Ilium เพื่อที่จะนำไปสู่ขั้นตอนตกแต่งรูปร่างและสร้างลักษณะพื้นผิวของชิ้นงานในขั้นตอนต่อไป

ภาพที่ 13 ขั้นตอนในการประกอบสร้างรูปทรง 1

ภาพที่ 14 ขั้นตอนในการประกอบสร้างรูปทรง 2

6. หลังจากการประกอบสร้างโครงสร้างรูปทรงของกระดูกเชิงกรานเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงทำการพ่นสีสเปรย์สีคาลงไปในบริเวณพื้นที่ของไซทั้งหมด และใช้แปรงทาสีทาสีแดงจากสีน้ำมันที่มีคุณสมบัติทาไม่ลงบนพื้นที่ของส้อมไก่ทั้งหมด เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาการพ่นสีสเปรย์ที่ไม่ทั่วถึงจากด้านนอก จึงทำการทาสีโครงสร้างหลักด้านในก่อน แล้วจึงเริ่มทำขั้นตอนการปูพื้นผิวในขั้นตอนต่อไป
7. เมื่อทำการทาสีที่โครงสร้างภายในและปล่อยให้สีได้แห้งเป็นที่เรียบร้อยแล้วจึงนำลวดตาข่ายสี่เหลี่ยมมาทำเป็นรูปทรงกระบอกขนาดต่างๆ เสริมและยึดติดเข้ากับพื้นส้อมไก่ เพื่อสร้างเป็นโครงสร้างของกระดูกในส่วน Iliac crest (สันกระดูกปีกสะโพก) Ischium (กระดูกก้น) Pubis (กระดูกหัวหน้า) และ Acetabulum (เบ้าหัวกระดูกต้นขา) จากนั้นนำมุ้งลวดอลูมิเนียมมาวัดที่ขนาดของส่วนพื้นที่ส้อมไก่ ทั้งด้านซ้ายและขวาที่นำมาประกอบสร้างเป็น Ilium (กระดูกปีกสะโพก) จากนั้นตัดมุ้งลวดออกจากม้วนแล้วนำมาปูพื้นเพื่อสร้างพื้นผิวบนโครงสร้างของส้อมไก่ และบนโครงของลวดตาข่ายสี่เหลี่ยมที่เรานำมาเสริมให้เป็นกระดูกในส่วนต่างๆ ของกระดูกเชิงกราน ทำการปูมุ้งลวดอลูมิเนียมลงให้ทั่วทุกส่วนยกเว้นเพียงแค่ส่วนไซซึ่งเป็นส่วนของ Sacrum การปูพื้นผิวงานในขั้นตอนนี้เพื่อเตรียมที่จะนำไม้แหลมที่เกิดจากการเหลาให้แหลมคมทั้งด้านหัวและท้ายมีขนาดความยาว 4 เซนติเมตร นำมาปักลงไปพร้อมกับยิงความร้อนชนิดแห้งลงไปเพื่อสร้างลักษณะพื้นผิว
8. เมื่อทำการปูพื้นผิวด้วยมุ้งลวดอลูมิเนียมเรียบร้อยแล้ว นำวัสดุการสร้างลักษณะพื้นผิวที่สำคัญในการให้อารมณ์และความรู้สึกต่อการถ่ายทอดผลงานได้แก่ ไม้แหลม ที่ทำการเหลาให้แหลมคมทั้งด้านหัวและท้าย นำปืนกาวมาเสียบปลั๊กไฟ รอให้ร้อนและบรรจุกาวแห้งใส่เข้าไปในปืนกาว จากนั้นยิงปืนกาวเข้าไปในมุ้งลวดอลูมิเนียมที่ทำการปูพื้นผิวไว้แล้ว เว้นระยะห่างประมาณ 1 เซนติเมตร และปักไม้แหลมลงไปให้ทั่วพื้นที่ที่ทำการปูพื้นผิวไว้ด้วยมุ้งลวดอลูมิเนียม

ภาพที่ 15 ขั้นตอนในการทาสีโครงสร้างภายใน

ภาพที่ 16 ขั้นตอนในการปูพื้นผิว 1

ภาพที่ 17 ขั้นตอนในการปูพื้นผิว 2

ภาพที่ 18 ขั้นตอนในการใช้วัสดุในการสร้างลักษณะพื้นผิว

9. เมื่อทำการปักไม้แหลมเต็มพื้นที่ของมุ้งลวดลวดมึนนิยมนที่ปูไว้บนโครงสร้างของ กระจุกปีกสะโพก สันกระจุกปีกสะโพก กระจุกก้น กระจุกหัวหน้า และเบา หัวกระจุกต้นขาเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงนำมาสู่ขั้นตอนสุดท้ายคือการพ่นสีสเปรย์ จัดการพ่นสีสเปรย์กระป๋องสีแดงลงไปบริเวณที่ได้ปูพื้นผิวด้วยมุ้งลวดลวดมึนนิยมน และปักไม้แหลม เพื่อสร้างลักษณะพื้นผิว พ่นสีแดงลงไปให้ทั่วบริเวณครั้งที่ 1 รอให้สีแห้ง จากนั้นพ่นซ้ำเป็นครั้งที่ 2 เพื่อเป็นการตรวจสอบบริเวณที่มีการพ่นสี สเปรย์ไม่ทั่วถึง

ภาพที่ 19 ขั้นตอนในการพ่นสีสเปรย์

ภาพที่ 20 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 “Pelvis”

ขนาด 150 x 100 x 180 เซนติเมตร

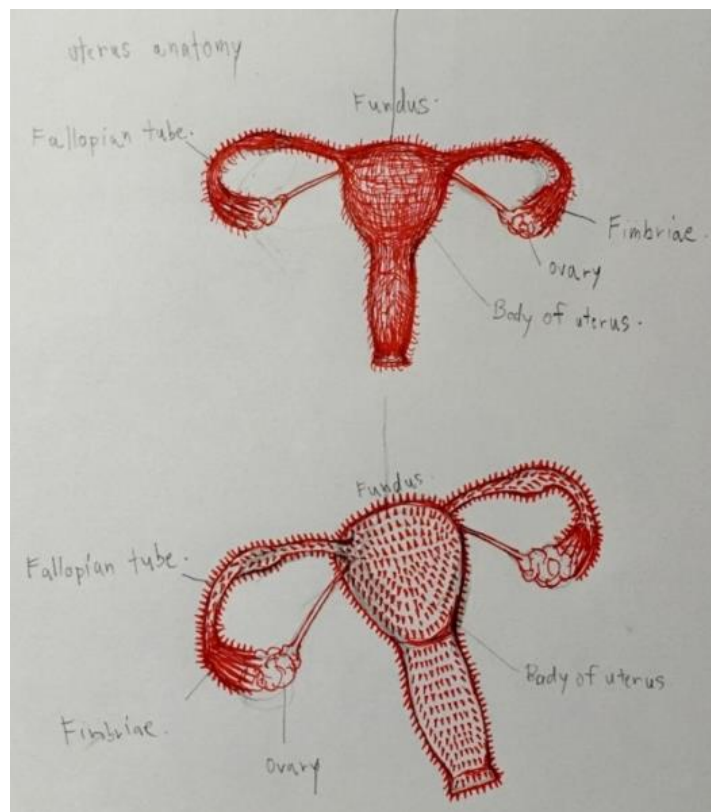
เทคนิค สร้อยผสม

2. การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 “Uterus”

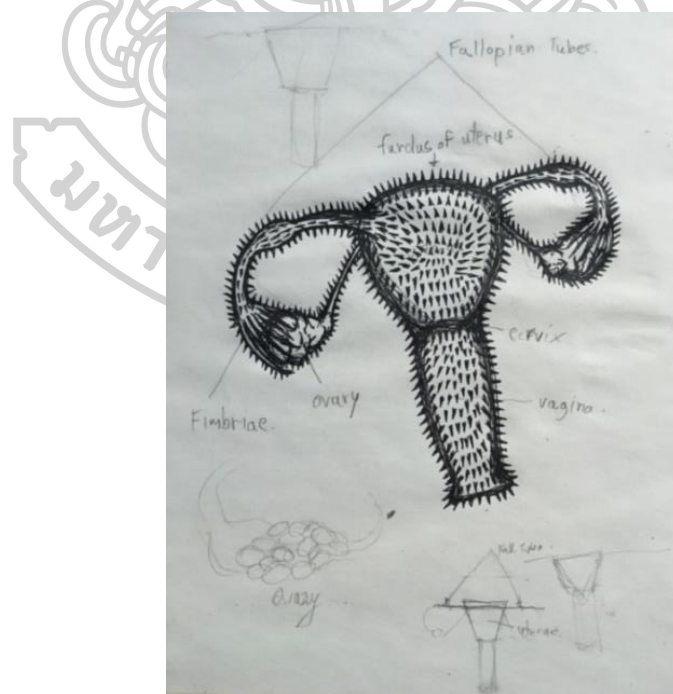
มดลูก เป็นอวัยวะของระบบสืบพันธุ์เพศหญิงที่อยู่ในอุ้งเชิงกราน มีลักษณะคล้ายลูกแพร์ มีขนาดโดยปกติยาวประมาณ 3 นิ้ว เป็นที่สำหรับการตั้งครรภ์ สามารถขยายตัวได้มากตามความเจริญเติบโตของเด็กในครรภ์ และจะหดตัวกลับคืนสู่สภาพปกติภายหลังจากการคลอดแล้ว มดลูกเป็นอวัยวะสืบพันธุ์ภายในเป็นส่วนที่มองไม่เห็นจากภายนอก ประกอบไปด้วยรังไข่ (ovary) ซึ่งต่อกับมดลูกโดยท่อรังไข่ (fallopian tube) มดลูก(uterus) อยู่ระหว่างทวารหนัก(rectum) และกระเพาะปัสสาวะ(bladder) มดลูกติดต่อกับช่องคลอด(vagina) โดยมีปากมดลูก(cervix) เป็นช่องทางติดต่อระหว่างมดลูกและช่องคลอด จากการศึกษาโครงสร้างของรูปทรงทางกายวิภาคของมดลูก ข้าพเจ้าสนใจและนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างรูปทรง 3 มิติ ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 นี้

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์

1. ศึกษาหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องในเรื่องมดลูกเพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงาน ทำการศึกษาจากหนังสือตำราและศึกษาจากข้อมูลออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต
2. ศึกษาผลงานศิลปกรรมจากศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานที่มีความเกี่ยวข้องกับแนวทางการสร้างสรรค์ในเรื่องของรูปทรง และในเรื่องของเทคนิคและวิธีการ เพื่อที่จะนำมาเป็นแนวทางและหลักคิดในการประกอบสร้างผลงาน
3. ทำการสังเกตสภาพผลงาน หารูปแบบการสร้างสรรค์ สเก็ตซ์ผลงานมดลูกของตนเองออกมา แจกแจงแยกส่วน จำแนกรายละเอียดต่างๆ ทั้งในเรื่องโครงสร้าง พื้นที่ของลักษณะพื้นผิวที่จะสร้างความพิเศษให้แก่ตัวผลงาน และภาพรวมการสีที่จะใช้ในการสร้างสรรค์

ภาพที่ 21 ภาพสเก็ตช์ผลงาน Uterus 1

ภาพที่ 22 ภาพสเก็ตช์ผลงาน Uterus 2

4. จัดเตรียมหาวัสดุและอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ให้พร้อม เพื่อที่จะนำไปสู่ขั้นตอนในการขึ้นรูปโครงสร้างผลงาน Uterus (มดลูก) ในลำดับต่อไป
5. ใช้ลวดดักปลาที่ทำจากเหล็กเส้นใหญ่ ไม้ไผ่ และอวน จำนวน 2 ชิ้น ใช้ลวดนอนที่มีลักษณะเป็นรูปทรงกระบอกที่มีขนาดความสูง 80 เซนติเมตร จำนวน 1 ชิ้น และลวดยืนมีรูปทรงด้านหัวเป็นพุ่มดอกบัวมีส่วนท้ายเป็นทรงกระบอกที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 55 เซนติเมตร และมีความสูง 80 เซนติเมตร จำนวน 1 ชิ้น นำลวดทั้งสองมาประกอบเข้าด้วยกันเมื่อประกอบรูปทรงเข้าด้วยกันเสร็จแล้ว จะได้เป็น โครงสร้างแกนหลักของมดลูกที่ด้านล่างของโครงสร้างเป็นลวดทรงกระบอกที่ตั้งอยู่ และมีลวดทรงดอกบัวว่าประกบติดอยู่ด้านบน

ภาพที่ 23 วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

6. จากนั้นใช้ลวดตาข่ายสี่เหลี่ยมม้วนเป็นทรงกระบอกเพื่อสร้างท่อหน้าไข่ (Fallopian tube) ที่เชื่อมต่อกับมดลูกทั้งด้านซ้าย และนำลวดตาข่ายสี่เหลี่ยมม้วนเป็นรูปทรงกระบอกแบบยาวใช้สร้างเป็นโครงสร้างของเส้นเอ็นที่ยึดรังไข่ไว้ให้ติดกับส่วนของปีกมดลูก (Ovarian Ligament) และนำลวดตาข่ายสี่เหลี่ยมประกอบสร้างขึ้นโครงสร้างรูปทรงของท่อหน้าไข่ส่วนต้น (Infundibulum) และขอบที่เป็นรอยหยักเรียกว่า(Fimbriae) และรูปทรงของรังไข่ (Ovary) เมื่อได้ทำการประกอบสร้างโครงสร้างของรูปทรงมดลูก(Uterus) เรียบร้อยแล้ว จึงเป็นขั้นตอนของการปูพื้นผิวด้วยมุ้งลวดคอลลูมิเนียม ทำการปูพื้นผิวด้วยมุ้งลวดคอลลูมิเนียมให้ทั่วทุกพื้นที่ของผลงาน เพื่อเตรียมที่จะไปสู่ขั้นตอนการสร้างลักษณะพื้นผิวในขั้นตอนต่อไป
7. เมื่อได้ทำการปูพื้นผิวด้วยมุ้งลวดคอลลูมิเนียมเสร็จแล้ว จึงเข้าสู่กระบวนการสร้างลักษณะพื้นผิว โดยใช้ไม้แหลมปักลงไปให้ทั่วพื้นที่ที่ได้ทำการปูพื้นผิวด้วยมุ้งลวดคอลลูมิเนียม โดยใช้ความร้อนชนิดแท่งบรรจุคัสปีนยิงกาวเชื่อมต่อเสียบปลั๊กไฟรอให้ความร้อนทำงาน แล้วยิงกาวลงไปที่พื้นผิวจากนั้นปักไม้แหลมลงไปให้ทั่วบริเวณโดยเว้นระยะห่าง 1 เซนติเมตร
8. เมื่อทำการสร้างลักษณะของพื้นผิวด้วยการปักไม้แหลมลงไปจนทั่วบริเวณ เรียบร้อยแล้ว จึงนำมาถึงขั้นตอนสุดท้าย คือขั้นตอนของการพ่นสี ในผลงานมดลูก (Uterus) ชั้นที่ 2 นี้ ได้สร้างสรรค์ผลงานโดยใช้สีดำเพียงสีเดียว เพื่อต้องการถ่ายทอดและสื่อถึงความรู้สึกภายในที่เจ็บปวด เศร้า และเสียใจ ได้ทำการพ่นสีสเปรย์ 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 เป็นการพ่นสีให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ของผลงาน ครั้งที่ 2 เป็นการพ่นสีเพื่อตรวจสอบดูในส่วนที่พ่นสีไปไม่ทั่วถึงและเก็บรายละเอียดผลงาน

ภาพที่ 24 ขั้นตอนในการประกอบสร้างรูปทรง

ภาพที่ 25 ขั้นตอนในการปูพื้นผิว

ภาพที่ 26 ขั้นตอนในการใช้วัสดุในการสร้างลักษณะพื้นผิว

ภาพที่ 27 ขั้นตอนในการพ่นสีสเปรย์

ภาพที่ 28 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 “Uterus”

ขนาด 200 x 60 x 180 เซนติเมตร

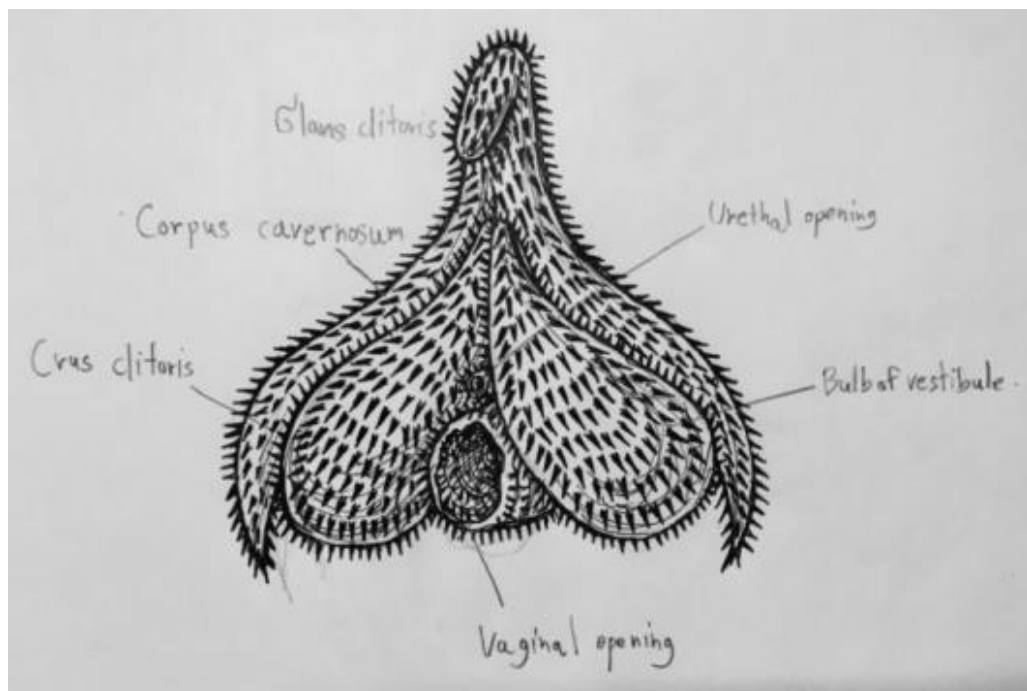
เทคนิค สีสผสม

3. การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3 “Vaginal”

โยนี (vulva) เป็นอวัยวะเพศของผู้หญิงที่อยู่ระหว่างขา ประกอบด้วยแคม ที่มีแคมใหญ่ และแคมเล็ก ปุ่มกระสัน ปากของท่อปัสสาวะ (urethra) และปากช่องคลอด เนินอ่อนนุ่มด้านหน้าของโยนี (เกิดจากเนื้อเยื่อไขมันปกคลุมกระดูกหัวหน้าว คือ เนินหัวหน้าว (mons pubis) โดยเฉพาะในมนุษย์เพศหญิงเรียก มอนส์เวเนริส (mons veneris) หรือ “โคกวีนัส” (mound of Venus) ภายหลังวัยแรกรุ่น จะปกคลุมด้วยขนหัวหน้าว ซึ่งจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับพันธุกรรม ถัดลงด้านล่างเล็กน้อย ด้านซ้ายและขวาของช่องเปิดช่องคลอด คือ “ต่อมบาโรลิน” (ต่อมสร้างน้ำหล่อลื่น Bartholin glands) ลักษณะของโยนีและขนาดของส่วนต่างๆ จะมีลักษณะที่แตกต่างกันไป ในผู้หญิงแต่ละคน และเป็นเรื่องปกติที่ซีกซ้ายและขวาจะไม่เหมือนกันในผู้หญิงคนเดียวกัน จากการศึกษาโครงสร้างรูปทรงทางกายวิภาคของอวัยวะเพศหญิง ข้าพเจ้าสนใจในลักษณะทางกายวิภาคของรูปทรง และนำมาใช้เป็นแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในชิ้นที่ 3

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์

1. ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการทำการสร้างสรรค์ผลงานที่เกี่ยวกับอวัยวะเพศหญิง (Vaginal) ศึกษาหาข้อมูลจากหนังสือและตำราที่เกี่ยวข้อง และศึกษาเพิ่มเติมจากข้อมูลออนไลน์ในทางอินเทอร์เน็ต
2. ศึกษาศิลปกรรมที่เกี่ยวข้องจากศิลปินที่สร้างสรรค์รูปทรงที่เกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง และเทคนิควิธีในกระบวนการสร้างสรรค์ เพื่อเป็นแนวทางและหลักคิดในการประกอบสร้างรูปทรงและสร้างสรรค์ผลงานที่แสดงถึงอัตลักษณ์เฉพาะตนจากศิลปินผู้มีชื่อเสียง
3. ทำการสังเกตสภาพผลงานการสร้างสรรค์ Vaginal ลงในกระดาษ เพื่อหารูปทรงที่เหมาะสม และจำลองการสร้างลักษณะพื้นผิวในตัวผลงาน รวมถึงโครงสร้างโดยรวมของการใช้สี เพื่อหาภาพรวมในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อนำมาคิดวิเคราะห์และวางแผนถึงการเตรียมวัสดุอุปกรณ์เพื่อที่จะใช้ดำเนินการสร้างสรรค์ในลำดับต่อไป

ภาพที่ 29 ภาพสเก็ตซ์ผลงาน Vaginal

ภาพที่ 30 วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

4. ทำการจัดหาละเอียดวัสดุอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน Vaginal
5. นำไซซึ่งเป็นเครื่องจักสานที่ทำจากไม้ไผ่ที่มีขนาดความสูง 100 เซนติเมตร จำนวน 2 ชิ้น มาประกอบเข้าหากัน โดยนำส่วนทางบนไว้ด้านล่าง และนำส่วนด้านท้ายของรูปทรงประกอบซิดติดเข้าหากัน เพื่อสร้างเป็นโครงสร้าง Bulb of Vestibule ที่เป็นบริเวณที่อยู่ระหว่าง Inner Labia (แคมเล็ก) ทั้งสองข้างของช่องคลอด จากนั้นนำมุ้งลวดอลูมิเนียมมาหุ้มให้ทั่วบริเวณของพื้นที่โครงสร้างเพื่อปูพื้นผิว และนำลวดตาข่ายสีเหลืองม้วนให้เป็นรูปทรงกระบอกขนาดยาวจำนวน 2 อัน นำมาสร้างเป็นโครงสร้างของ Corpus cavernosum คืออวัยวะในส่วนของคลิตอริส (Clitoris) และ clitoral glans (ปุ่มกระสัน) จากนั้นหุ้มปูพื้นผิวด้วยมุ้งลวดอลูมิเนียมแล้วทำการยึดติดกับโครงสร้างด้านนอกของไซ ซึ่งได้สร้างจำลองเป็นโครงสร้างของ Bulb of Vestibule นำมาประกอบติดเข้าโครงสร้างทั้งด้านซ้ายและด้านขวา จากนั้นนำลวดตาข่ายสีเหลืองประกอบสร้างเป็นรูปทรงที่มีลักษณะเป็นทรงกระบอกขนาดใหญ่ 1 ชิ้น และทำการหุ้มมุ้งลวดอลูมิเนียม เพื่อสร้างเป็นโครงสร้างของปากช่องคลอด (Vaginal opening) และนำลวดตาข่ายสีเหลืองม้วนเป็นรูปทรงกระบอกขนาดเล็ก 1 ชิ้น และหุ้มด้วยมุ้งลวดอลูมิเนียมเพื่อปูพื้นผิวเพื่อประกอบสร้างเป็นโครงสร้างของรูปทรงของรูเปิดท่อปัสสาวะ (Urethral opening) นำรูปทรงของรูเปิดท่อปัสสาวะที่ได้มาวางไว้ตรงกลางระหว่างไซสองชิ้น จากนั้นนำรูปทรงของปากช่องคลอดวางถัดลงมาโดยมีระยะห่างโดยประมาณ 5 เซนติเมตร จากรูปทรงของรูเปิดท่อปัสสาวะ จากนั้นทำการยึดรูปทรงทั้งสองให้ติดกับตัวโครงสร้างหลัก เสร็จแล้วก็จะได้โครงสร้างรูปทรงของ Vaginal ที่มีการปูพื้นด้วยมุ้งลวดอลูมิเนียมอย่างสมบูรณ์ พร้อมทั้งจะนำไปสู่ขั้นตอนต่อไปคือการสร้างลักษณะพื้นผิวให้แก่ตัวของผลงาน

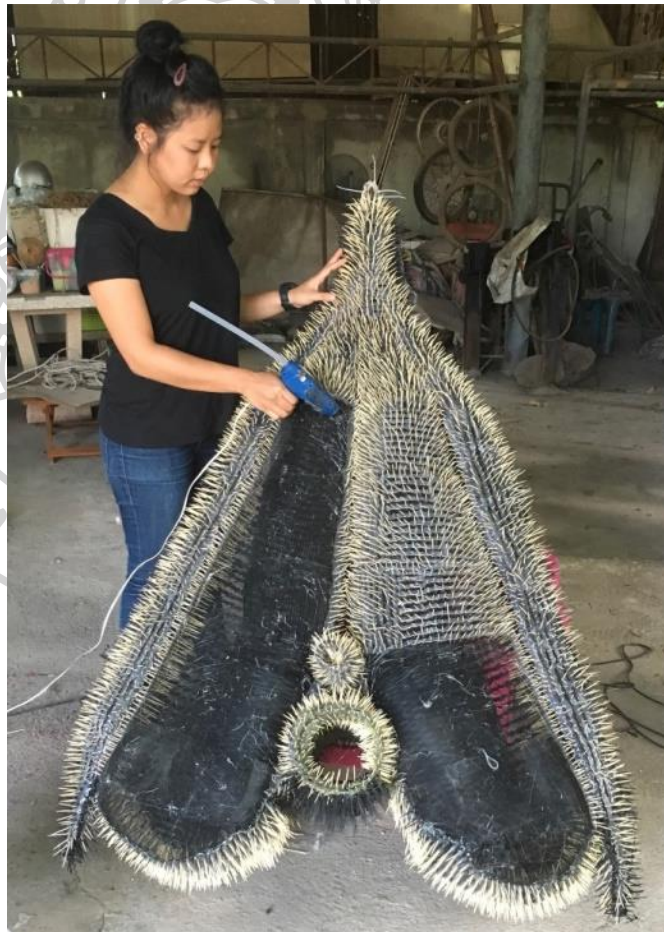

ภาพที่ 31 ขั้นตอนในการประกอบสร้างรูปทรงและปูพื้นผิว

ภาพที่ 32 ขั้นตอนในการใช้วัสดุในการสร้างลักษณะพื้นผิว 1

- สร้างลักษณะพื้นผิวของผลงานที่ให้ความรู้เจ็บปวดและน่ากลัว โดยการใช้ไม้แหลมมาเป็นวัสดุที่ใช้ในการสร้างลักษณะพื้นผิว ที่แสดงถึงเทคนิควิธีการสร้างสรรค์เฉพาะตัว โดยการใช้ความร้อนชนิดแท่งบรรจุเข้าไปในอุปกรณ์ปืนยิงกาวและเสียบปลั๊กไฟให้ร้อน จากนั้นยิงปืนกาวไปยังบริเวณที่ต้องการแล้วปักไม้แหลมทับลงไปบนปืนกาว เพื่อสร้างการยึดติดให้เข้ากับพื้นผิวไม้ให้ไม้แหลมสามารถหลุดออกมาได้ โดยเว้นระยะห่าง 1 เซนติเมตร ต่อช่องว่างในการปักไม้แหลมให้ทั่วพื้นผิวของผลงาน

ภาพที่ 33 ขั้นตอนในการใช้วัสดุในการสร้างลักษณะพื้นผิว 2

- เมื่อสร้างลักษณะพื้นผิวด้วยการปักไม้แหลมลงไปทั่วพื้นที่ของผลงานเสร็จแล้ว จึงมาถึงขั้นตอนสุดท้ายของการสร้างสรรค์ผลงาน คือการพ่นสีสเปรย์ เลือกใช้สีดำเพื่อต้องการสื่อและถ่ายทอดถึงอารมณ์และความรู้สึกเจ็บปวดและเศร้าหมอง ทำการพ่นสีสเปรย์ลงไปครั้งที่ 1 พ่นสีสเปรย์ให้ทั่วพื้นที่ของผลงาน จากนั้นรอให้แห้ง และทำการพ่นสีสเปรย์ครั้งที่ 2 เพื่อเก็บรายละเอียด

ภาพที่ 34 ขั้นตอนในการพ่นสีสเปรย์

ภาพที่ 35 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3 “Vaginal”

ขนาด 120 x 45 x 170 เซนติเมตร

เทคนิค สีสผสม

ขนาดและสัดส่วน

สัดส่วน (Proportion) เป็นกฎของเอกภาพที่เกี่ยวข้องกับความสมส่วนซึ่งกันและกันของขนาด (Dimensions) ในส่วนต่างๆ ของรูปทรงและระหว่างรูปทรง สัดส่วนเป็นเรื่องของความรู้สึกทางสุนทรียภาพและของอุดมคติ การสมสัดส่วนนี้หมายรวมไปถึงความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมกลมกลืนของสี แสง เงา และทัศนธาตุอื่นๆ ด้วย

ในส่วนของการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “หนามแหลม” ที่มีผลงานทั้งหมด 3 ชิ้น ได้แก่ชิ้นที่ 1 Pelvis (กระดูกอุ้งเชิงกราน) ขนาด 150 x 100 x 180 เซนติเมตร ชิ้นที่ 2 Uterus (มดลูก) ขนาด 200 x 60 x 180 เซนติเมตร และชิ้นที่ 3 Vaginal (ช่องคลอด) ขนาด 120x45x170 เซนติเมตร ผลงานการสร้างสรรค์ทั้ง 3 ชิ้นนี้ ได้มีการนำมาขยายให้มีสัดส่วนที่ใหญ่กว่ากระดูกและอวัยวะขนาดจริง การเจาะจงสร้างสรรค์ผลงานทั้ง 3 ชิ้นนี้ ให้มีขนาดที่ใหญ่กว่าปกตินั้น นอกจากเพื่อต้องการถ่ายทอดถึงซึ่งอารมณ์และความรู้สึกที่เจ็บปวดแล้ว การที่ศิลปินผู้สร้างตั้งใจประกอบสร้างผลงานให้มีขนาดใหญ่ขึ้น มีจุดประสงค์เพื่อต้องการสร้างความเป็นเอกภาพให้แก่รูปทรง เพื่อให้เกิดการรวมตัวกันอย่างมีดุลยภาพ และเพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงที่สามารถแสดงถึงความคิดและอารมณ์ให้ออกมาได้โดยตรงชัด ใ้ขนาดและสัดส่วนมีผลอย่างเต็มที่ต่อการเห็น การรับรู้ และการสัมผัส เพื่อสร้างผลงานศิลปะที่สามารถปะทะและโต้ตอบกับจินตนาการของผู้ที่เข้ามาเสพย์ผลงานได้ในทันที การประกอบสร้างรูปทรงที่ใช้ขนาดและสัดส่วนสัมพันธ์กันดีในตัวเอง ให้ความลงตัวเป็นเอกภาพ ได้สร้างงานที่มีสัดส่วนกลมกลืนงดงามขึ้นตามทัศนะของตนดังนี้ ได้นำเอาหลักของกฎสัดส่วนที่เรียกว่า โกลเด้นเซชัน (Golden Section) สร้างงานศิลปะทั้ง 3 ชิ้น ที่มีขนาดใหญ่ การที่คนดูผลงานทั้ง 3 ชิ้น แล้วรู้สึกว่าคุณเล็ก ทำให้เกิดความตื่นและความประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าผลงานที่มีขนาดใหญ่กว่าปกติ ก็เป็นผลมาจากสัดส่วนที่มีต่อความรู้สึกของมนุษย์ ที่สามารถทำหน้าที่ให้ความพอใจทางสุนทรียภาพของสัดส่วนแก่ผู้เสพย์ผลงาน

ลักษณะผิวและวัสดุ

การสร้างสรรค้วทยาพนธ์ชุด “หนามแหลม” ใช้ลักษณะผิวเป็นทัศนธาตุที่สำคัญในการสร้างสรรคผลงาน Pelvis Uterus และ Vaginal ด้วยการใช้น้แหลม ที่เป็นชิ้นไม้ที่มีลักษณะเป็นแท่งสั้นๆ ขนาดเล็ก มีปลายแหลมข้างในด้านหัวและท้าย เป็นไม้ที่ทำจากไม้ไผ่ โดยการผ่านไม้ไผ่ให้บาง ตัดพอขึ้น และนำมาลับและเหลาให้คม การนำเอาไม้แหลมมาใช้เป็นวัสดุในการสร้างสรรคผลงาน สามารถสร้างลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างและเฉพาะตัว สามารถก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางด้านความรู้สึก ทำให้รู้สึกกลัว รู้สึกได้ถึงความเจ็บปวดจากความแหลมคมของไม้แหลมเมื่อเอามือไปสัมผัส การที่นำไม้แหลมปักเรียงต่อกันไปเรื่อยๆ เต็มทั่วพื้นที่ของผลงาน แสดงถึงเอกภาพของลักษณะพื้นผิวที่ทำให้ผู้เสพผลงานรู้สึกถึงความเจ็บปวด ความสยดสยอง ความรุนแรงจากพื้นผิวที่มีความแหลมคม ที่สามารถรับรู้ได้ด้วยการสัมผัสทางตาและจับต้องได้ทางกายสัมผัส นอกจากลักษณะผิวของไม้แหลมจะให้ความรู้สึกโดยตรงในด้านการสัมผัสแล้ว ทั้งนี้ยังเป็นวัสดุที่ให้คุณค่าความงามในการนำมาประกอบเป็นรูปทรงให้สมบูรณ์อีกด้วย

การใช้สี

ผลงานการสร้างสรรค้วทยาพนธ์ชุดนี้มีการใช้สี 2 สี คือสีดำและสีแดง ผลงานชิ้นที่ 1 Pelvis จะใช้สีแดง 90 เปอร์เซ็นต์ ของงานทั้งหมด และจะมีสีดำอยู่ 10 เปอร์เซ็นต์ ส่วนผลงานชิ้นที่ 2 Uterus และผลงานชิ้นที่ 3 Vaginal จะใช้สีดำเพียงสีเดียวในการสร้างสรรคผลงาน สีดำ เป็นสีที่แทนสัญลักษณ์ของความมืด ความลึกกลับ ความกลัว ความชั่วร้าย ความมีอำนาจ ความน่าเกรงขาม ความทุกข์ ความเศร้า ความโกรธ และความตาย ส่วนมากจะมีความหมายไปทางด้านลบ ส่วนสีแดง เป็นสีของเลือดมนุษย์ เป็นสีแทนสัญลักษณ์ของความร้อนแรง ไฟ อำนาจ สงคราม ความรัก ความหลงใหล ความตื่นเต้น ความร้อน ความโกรธ ความก้าวร้าว ความแค้น และ ความกล้าหาญ ในความรู้สึกทางด้านลบสีแดงเป็นสัญลักษณ์ของบาปโทสะ สีดำและสีแดงทั้งสองสีที่ได้นำมาใช้ในการสร้างสรรคผลงาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การสร้างสรรคผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ มีแนวคิดในการนำอารมณ์และความรู้สึกภายในจิตใจของผู้สร้างสรรค์ ที่มีภาวะอารมณ์และความรู้สึกที่โศกเศร้าเสียใจ ความรู้สึกทุกข์ทรมานใจ นำมาถ่ายทอดและแสดงออก ประกอบสร้างออกมาเป็นรูปทรงทางกายวิภาคมนุษย์ ในลักษณะประติมากรรมสื่อผสม รูปแบบ 3 มิติ

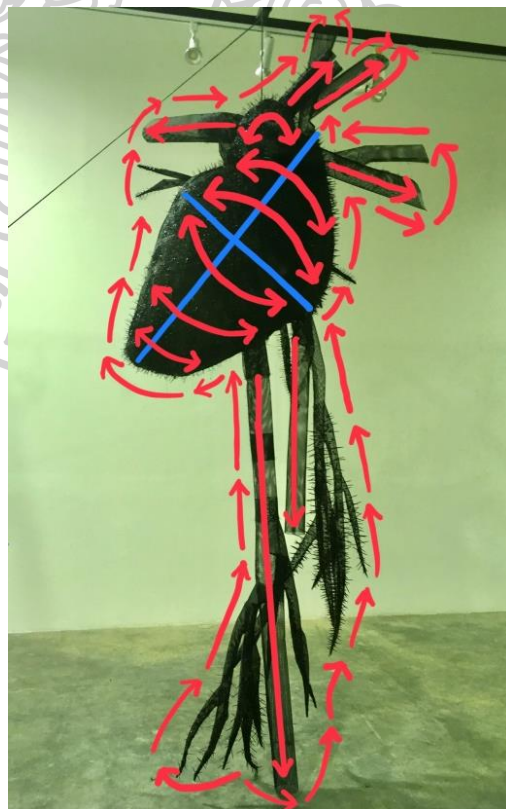
การสร้างสรรคผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

หลักคิดในการประกอบรูปทรง ผลงานการสร้างสรรคช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ได้สร้างสรรคผลงานที่ถ่ายทอดถึงความรู้สึกภายในจิตใจที่เกิดจากความเศร้าโศกเสียใจ ความผิดหวังในความรัก ความสัมพันธ์ที่ทำให้เกิดความรู้สึกเจ็บปวดทรวงใจ จึงได้สนใจที่จะศึกษาถึงรูปทรงอวัยวะของหัวใจเพื่อต้องการแสดงออกถึงความรู้สึกเจ็บปวดทรวงใจ ซึ่งได้แก่ความเศร้าโศก ความเสียใจ ความผิดหวัง และความสูญเสีย ได้ทำการนำเสนอโดยการประกอบสร้างรูปทรงทางกายวิภาค เพื่อนำมาสู่การพัฒนาและสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ในรูปศิลปะ 3 มิติ

เส้นโครงสร้าง (Structure Line) เส้นที่มองไม่เห็นด้วยตา เป็นเส้นในจินตนาการที่ผู้ดูจะรู้สึกหรือปะติดปะต่อเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่ง เส้นชนิดนี้เดินทางด้วยความรู้สึก ไม่ใช่ด้วยการเห็น เป็นเส้นที่มีความสำคัญมากในศิลปะ

ภาพที่ 36 ผลงาน Broken heart ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 37 เส้นโครงสร้างของผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ เป็นช่วงการพัฒนาเทคนิคและวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อค้นหาเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ที่ทำให้เกิดอัตลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งทำให้เกิดเป็นต้นแบบของขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ขนาดและสัดส่วน ผลงานการสร้างสรรค์ในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ให้ความสำคัญในเรื่องของการนำเสนอผลงานที่มีขนาดและสัดส่วนของรูปทรงที่ใหญ่ ในขนาด 120 x 80 x 380 เซนติเมตร เพื่อทำให้เกิดผลกระทบทางสายตา (Visual impact) สร้างความสนใจให้ผู้เห็นผลงานได้มีความคิดจินตนาการเกี่ยวกับผลงานการสร้างสรรค์

ลักษณะพื้นผิว ใช้ไม้แหลมเป็นวัสดุที่ใช้ในการสร้างลักษณะพื้นผิว เพื่อให้เห็นหรือสัมผัสจับต้องแล้วรู้สึกได้ว่าหยาบ ขรุขระ และมีความแหลมคม ทำให้เกิดความรู้สึกเจ็บปวดเมื่อสัมผัสได้

การใช้สี ใช้สีดำในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อแสดงออกถึงซึ่งอารมณ์เสียใจ เศร้าโศก เจ็บปวด และทรมาน ได้มีการใช้สีสเปรย์กระป๋องในการสร้างสรรค์ผลงาน เพราะสีสเปรย์กระป๋องนั้นสามารถเก็บรายละเอียดและเข้าถึงทุกซอกมุมของผลงานได้ดี

การนำเสนอผลงาน ยึดติดผลงานด้วยเชือกและนำขึ้นไปแขวนกับตะขอที่ยึดอยู่บนเพดาน ด้านบนของผนังห้องจัดแสดงงาน จะได้ผลงานที่ลอยตัวและทิ้งน้ำหนักตามแรงโน้มถ่วง เพื่อต้องการให้เห็นถึงมุมมองรอบด้านของผลงาน ทำให้เกิดผลกระทบต่อสายตา มีการปะทะด้วยผลงานชิ้นใหญ่ที่แขวนห้อยลงมาจากผนังเพดาน กระตุ้นและสร้างความตื่นเต้นต่อผู้ชมผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ พบปัญหาการสร้างสรรค์ผลงานที่ขาดความละเอียดในการประกอบสร้างรูปทรง การปูพื้นผิว และการสร้างลักษณะพื้นผิว ที่ข้าพเจ้าควรที่จะทำการศึกษาให้มากขึ้นและให้ความใส่ใจในรายละเอียดของส่วนต่างๆ ในการประกอบสร้างรูปทรง เพื่อความลงตัวเป็นเอกภาพจนนำมาสู่การสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ในลำดับต่อไป

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในหัวข้อชุด “หนามแหลม” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของอวัยวะและ โครงสร้างทางกายวิภาคของมนุษย์ เพื่อที่จะนำมาซึ่งการสร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์ที่มีการนำเอาอวัยวะและ โครงสร้างทางกายวิภาคของมนุษย์มาเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการสร้างสรรค์ผลงาน และเพื่อต้องการถ่ายทอดแนวความคิดและเทคนิคกระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะที่แสดงถึงอัตลักษณ์เฉพาะตน มีแนวคิดในการนำอารมณ์และความรู้สึกเจ็บปวดทุกข์ทรมานทางใจของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งได้แก่ ความเสียใจ ความเศร้า ความหดหู่ ความผิดหวัง และความสูญเสีย มาแสดงออกและถ่ายทอด ประกอบสร้างเป็นรูปทรงทางกายวิภาคของมนุษย์ ในลักษณะประติมากรรมสื่อผสม รูปแบบ 3 มิติ

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ เป็นการพัฒนาในเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ต่อจากผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ และมุ่งศึกษาพัฒนาในเรื่องการประกอบสร้างรูปทรงของอวัยวะสืบพันธุ์ทั้งภายในและภายนอกของเพศหญิง ที่ต้องการแสดงออกซึ่งอารมณ์ความรู้สึกเจ็บปวดภายในจิตใจผ่านรูปทรงของกระดูกเชิงกราน มดลูก และอวัยวะสืบพันธุ์ จึงได้เป็นผลงานการสร้างสรรค์จำนวน 3 ชิ้น ได้แก่

1. ผลงาน Pelvis ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1
2. ผลงาน Uterus ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2
3. ผลงาน Vaginal ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3

1. ผลงาน Pelvis ผลงานนิทรรศน์ชั้นที่ 1

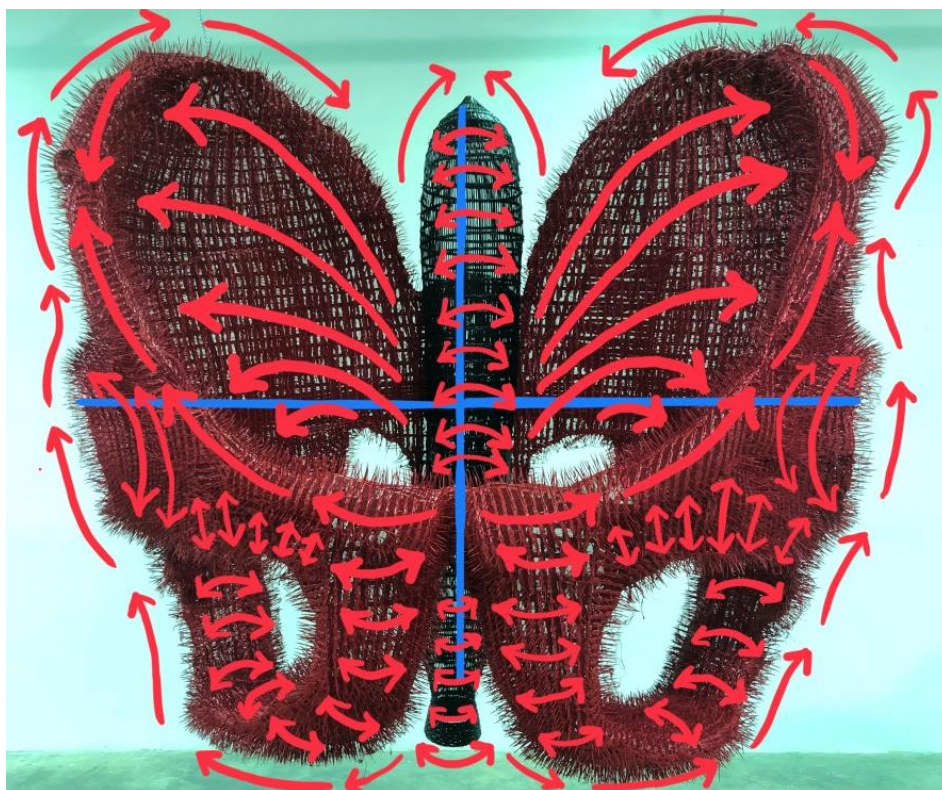

ภาพที่ 38 ผลงานนิทรรศน์ชั้นที่ 1 “Pelvis”

ขนาด 150 x 100 x 180 เซนติเมตร

เทคนิค สีสผสม

หลักคิดในการประกอบรูปทรง รูปทรง คือ สิ่งที่มีมองเห็นได้ในทัศนศิลป์ เป็นส่วนที่ศิลปินสร้างขึ้นด้วยการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ (Visual Elements) ซึ่งได้แก่ เส้น น้ำหนักอ่อนแก่ของขาว – ดำ ที่ว่าง สี และลักษณะพื้นผิว รูปทรงให้ความพอใจต่อความรู้สึกสัมผัส เป็นความสุขทางตา พร้อมกันนั้นก็สร้างเนื้อหาให้กับตัวรูปทรงเอง และเป็นสัญลักษณ์ให้แก่อารมณ์ ความรู้สึก หรือปัญญาความคิดที่เกิดขึ้นในจิตด้วย ข้าพเจ้าได้ทำการศึกษาและนำเอารูปทรงกายวิภาคศาสตร์ของมนุษย์ในส่วนของกระดูกเชิงกราน ประกอบสร้างโดยถ่ายทอดผ่านอารมณ์ความรู้สึกที่เจ็บปวดภายในจิตใจ

ภาพที่ 39 เส้นโครงสร้างของผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

เส้นโครงสร้าง (Structure Line) เป็นเส้นที่มีความสำคัญมากในการสร้างสรรค์งานศิลปะพลังอำนาจในงานศิลปะจะเคลื่อนไหวหรือหยุดนิ่ง ผ่อนคลายหรือตึงเครียด ก็อยู่ที่เส้นโครงสร้างหรือเส้นภายในที่มองไม่เห็นนี้ การวางเส้นโครงสร้างขององค์ประกอบ เป็นวิธีที่สามารถจะกำหนดความรู้สึกหรืออารมณ์ขั้นต้นของภาพ เป็นพื้นฐานสำหรับสานต่อด้วยรูปทรงที่มีรายละเอียดและความซับซ้อนให้สมบูรณ์เต็มที่ต่อไป

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ พัฒนาการจากการสร้างสรรค์ในช่วงก่อนศิลปนิพนธ์โดยใช้ขั้นตอนและกระบวนการเดียวกัน แต่จะมีการประกอบสร้างรูปทรงที่มีความประณีตและละเอียดมากขึ้น

ขนาดและสัดส่วน เพิ่มขนาดและสัดส่วนให้มีความใหญ่ขึ้นจากช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ เพื่อต้องการนำเสนอโครงสร้างรูปทรงที่เป็นจุดเด่นที่สำคัญที่สุดในการนำเสนอผลงาน ที่มีผลกระทบต่อการสื่อสารกับผู้ชมผลงานให้เกิดผลการกระทบต่อสายตา (Visual impact) และอารมณ์ได้ในทันทีที่เห็นผลงาน

ลักษณะพื้นผิว ใช้ไม้แหลมเป็นวัสดุในการสร้างลักษณะพื้นผิว เพราะไม้แหลมมีลักษณะแหลมคล้ายกับเข็ม เมื่อสัมผัสจะทำให้ทำให้เกิดบาดแผลและนำมาซึ่งความเจ็บปวด ในการสร้างลักษณะพื้นผิวของผลงานชิ้นนี้ ได้ให้ความสำคัญในการปูพื้นผิว และสร้างลักษณะพื้นผิวที่มีความละเอียดมากขึ้นจากผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ มีการเว้นช่วงระยะห่างของที่ว่างในการปักไม้แหลมที่เท่ากันประมาณ 1 เซนติเมตร

การใช้สี นำสีแดงที่ให้อารมณ์ความรู้สึกถึงความร้อนแรง ความเป็นเลือดของมนุษย์ เป็นสัญลักษณ์แทนความรัก ความหลงใหล และความตื่นเต้น ใช้สีน้ำมันทาไม้ทาเข้าไปในโครงสร้างด้านในส่วนกระดุกปีกสะโพก เพื่อต้องการให้สีติดทนนานและป้องกันการฟุ้งสีเปรยที่ไม่สามารถเข้าไปถึงส่วนด้านในสุดของโครงสร้างได้เมื่อทำการห่อหุ้มพื้นผิว ส่วนพื้นผิวด้านนอกของกระดุกปีกสะโพกที่ทำการสร้างลักษณะพื้นผิวเรียบร้อยแล้ว ได้ใช้สีสเปรย์กระป๋องในการให้สีเพื่อต้องการให้อุณหภูมิของสีที่พ่นสามารถเข้าถึงทุกซอกทุกมุม และสามารถเก็บรายละเอียดของผลงานได้ครบถ้วน มีการแทรกสีดำเข้าไปในผลงาน เพื่อเพิ่มอารมณ์และกระตุ้นความรู้สึกให้เกิดการกระทบต่อโสตสัมผัสของผู้ที่รับชมผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในชั้นที่ 1 มุ่งเน้นการศึกษาและพัฒนาใน 3 ส่วน ได้แก่

1. การพัฒนาในเรื่องสี ที่ให้สีแดงเป็นจุดเด่น
2. การพัฒนาในเรื่องความประณีตในการสร้างลักษณะของพื้นผิว
3. การพัฒนาโครงสร้างรูปทรงให้มีความแข็งแรงและถูกต้องตามสัดส่วนทางกายวิภาคศาสตร์

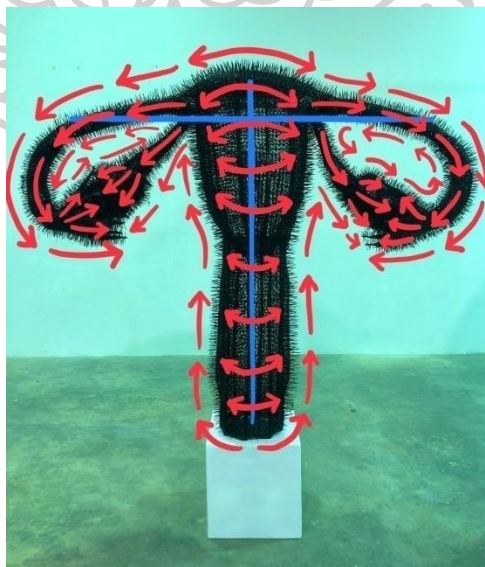
2. ผลงาน Uterus ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

ภาพที่ 40 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 “Uterus”

ขนาด 200 x 60 x 180 เซนติเมตร

เทคนิค สีสผสม

ภาพที่ 41 เส้นโครงสร้างของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

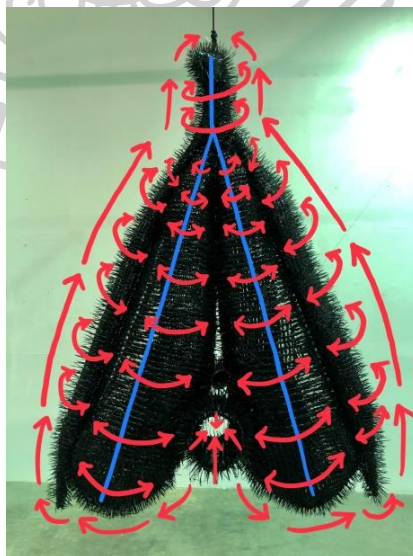
3. ผลงาน Vaginal ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

ภาพที่ 42 ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3 “Vaginal”

ขนาด 120 x 45 x 170 เซนติเมตร

เทคนิค สีสผสม

ภาพที่ 43 เส้นโครงสร้างของผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

หลักคิดในการประกอบรูปทรง การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3 ได้ทำการศึกษาหลักถึงรูปทรงของมดลูก และช่องคลอด ที่เป็นอวัยวะสืบพันธุ์ภายใน ซึ่งเป็น การศึกษารูปทรงที่ต่อเนื่องจากผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1

เส้นโครงสร้าง (Structure Line) เป็นเส้นที่ลากด้วยจินตนาการจากจุดหนึ่งถึงอีกจุดหนึ่ง แสดงความเคลื่อนไหวของที่ว่าง มีความสำคัญต่อการสร้างอารมณ์ความรู้สึกส่วนรวมของผลงาน ศิลปะมาก ในฐานะผู้สร้างสรรค์ การวางเส้น โครงสร้างจึงเป็นวิธีที่สามารถกำหนดความรู้สึก ขึ้นต้นของภาพ

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน ใช้ วิธีการเช่นเดียวกันกับการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1

ขนาดและสัดส่วน ขนาดและสัดส่วนของรูปทรงได้มีการสร้างสรรค์ที่คงไว้ซึ่งการขยาย รูปทรงที่ใหญ่กว่ารูปทรงจริงของมดลูกและอวัยวะเพศเป็นร้อยเท่าตัว ในการสร้างสรรค์ผลงานที่มี ขนาดใหญ่ที่ส่งผลกระทบต่อทางสายตา เพื่อให้ผู้สพยผลงานได้ให้ความสนใจกับรูปทรง สร้างความ ตื่นตาตื่นใจ และมีความตื่นเต้นที่ได้รับชมและสัมผัสผลงาน

ลักษณะพื้นผิว ไม้แหลมเป็นวัสดุที่นำมาใช้ในการสร้างลักษณะของพื้นผิว ซึ่งเป็นวัสดุที่ ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์และการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในชั้นที่ 1 ทั้งนี้ยังคงให้ความสำคัญในการให้ความประณีตของการสร้างลักษณะพื้นผิวให้มีความละเอียด บรรจงและสวยงาม

การใช้สี ใช้สีคำเป็นเพียงสีเดียวในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อแสดงออกถึงความหดหู่ ความเศร้า ความเจ็บปวด และความเสียใจ ใช้สีสเปรย์กระป๋องในการให้สีแก่ผลงาน เพื่อสะดวก ต่อการเข้าถึงรูปทรงและเก็บรายละเอียดในตัวผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3 มุ่งเน้นการพัฒนา 2 ส่วน ได้แก่

1. การให้ความสำคัญในการสร้างลักษณะพื้นผิว มีความประณีตและละเอียดในการสร้างลักษณะของพื้นผิวเพื่อความเป็นระเบียบสวยงาม
2. การพัฒนาและศึกษารูปทรงอวัยวะสืบพันธุ์ เพื่อความถูกต้องของสัดส่วนทางกายวิภาคศาสตร์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “หนามแหลม” ทั้ง 3 ชั้นนี้ มีหลักคิดในการประกอบสร้างรูปทรงที่มาจากกายวิภาคศาสตร์มนุษย์ ที่มีการถ่ายทอดผ่านอารมณ์ความรู้สึกเจ็บปวดทางจิตใจของข้าพเจ้า มีขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ที่เหมือนกันทั้ง 3 ชั้นงาน รวมไปถึงการสร้างลักษณะของพื้นผิวที่ใช้ไม้แหลมเป็นวัสดุในการสร้างสรรค์ มีขนาดและสัดส่วนที่ใหญ่เป็นเอกลักษณ์ และใช้สีดำสร้างสรรค์ผลงานทุกชิ้น เพราะสีดำแสดงถึงความรู้สึกที่เจ็บปวด ความเศร้าเสียใจ ความหดหู่ ความตาย และความทุกข์ทรมาน จะมีเพียงผลงานการสร้างสรรควิทยานิพนธ์ในชั้นที่ 1 คือผลงาน Pelvis (กระดูกเชิงกราน) ที่มีการใช้สีแดงเพื่อแสดงสัญลักษณ์ทางอารมณ์ให้เกิดผลต่อการรับรู้ต่อผู้ชมผลงาน ซึ่งทำให้ผลงานดังกล่าวมีความลงตัวเป็นเอกภาพและสมบูรณ์

ตารางที่ 2 วิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุด “หนามแหลม”

ชื่อผลงาน	ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1	ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2	ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3
รูปภาพผลงาน			
แนวคิด	<p>การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในหัวข้อชุด “หนามแหลม” มีแนวคิดในการนำอารมณ์และความรู้สึกเจ็บปวดทุกข์ทรมานทางใจของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งได้แก่ ความเสียใจ ความเศร้า ความหดหู่ ความผิดหวัง และความสูญเสีย มาแสดงออกและถ่ายทอด ประกอบสร้างเป็นรูปทรงทางกายวิภาคของมนุษย์</p>		
เทคนิค	<p>สื่อผสม ประกอบสร้างรูปทรงจากเครื่องจักสาน ลวดตาข่ายสีเหลือง และมุ้งลวดอลูมิเนียม สร้างลักษณะพื้นผิวด้วยไม้แหลม ใช้สีน้ำมันทาไม้และสีเปรย์กระป๋องในการสร้างสรรค์</p>		
ขนาด	150 x 100 x 180 ซม.	200 x 60 x 180 ซม.	120 x 45 x 170 ซม.
การติดตั้งและนำเสนอผลงาน	<p>ยกผลงานให้ลอยตัว โดยการใช้โซ่และเส้นเอ็นแขวนและยึดติดกับตะขอในส่วนของด้านบนเพดาน</p>	<p>กล่องลงไม้อัดมีความสูง 40 ซม. ติดตั้งวางไว้บนพื้น ใช้เป็นแท่นวางผลงาน</p>	<p>ยกผลงานให้ลอยตัว โดยการใช้โซ่และเส้นเอ็นแขวนและยึดติดกับตะขอในส่วนของด้านบนเพดาน</p>
จุดเด่น	<p>สีแดงของผลงาน สร้างผลกระทบทางสายตาต่อผู้เสพย์ผลงานศิลปะ</p>	<p>รูปทรงของมดลูก ให้มุมมองทางความงามต่อผู้เสพย์ผลงานศิลปะ</p>	<p>รูปทรงของอวัยวะเพศหญิง และสีดำของผลงานมีผลกระทบทางสายตาของผู้เสพย์</p>
การพัฒนาผลงาน	<p>ใช้วัสดุที่มีความคงทน แข็งแรงในการประกอบสร้างรูปทรง เพื่อให้มีความมั่นคงแข็งแรง และป้องกันการพังเสียหายของรูปทรงขณะขนย้ายผลงาน</p>	<p>ให้ความสำคัญในเรื่องแท่นวางผลงาน ขนาดความกว้าง ยาว และสูงของแท่น ผลงานมีผลกระทบต่อสายตาของผู้เสพย์</p>	<p>เส้นเหล็กสามารถนำมาเป็นวัสดุที่นำมาสร้างเป็นเส้นโครงสร้างของรูปทรง เนื่องจากเส้นเหล็กสามารถทำให้โค้งงอได้ตามที่ต้องการ และมีความมั่นคงแข็งแรง</p>

บทที่ 5 สรุป

อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “หนามแหลม” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของอวัยวะ และโครงสร้างทางกายวิภาคของมนุษย์ เพื่อที่จะนำมาซึ่งการสร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์ที่มีการนำเอาอวัยวะและโครงสร้างทางกายวิภาคของมนุษย์มาเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการสร้างสรรค์ผลงาน และเพื่อต้องการถ่ายทอดแนวความคิดและเทคนิคกระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะที่แสดงถึงอัตลักษณ์เฉพาะตน มีแนวคิดในการนำอารมณ์และความรู้สึกเจ็บปวดทุกข์ทรมานทางใจของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งได้แก่ ความเสียใจ ความเศร้า ความหดหู่ ความผิดหวัง และความสูญเสีย มาแสดงออกและถ่ายทอด ประกอบสร้างเป็นรูปทรงทางกายวิภาคของมนุษย์

สรุป

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “หนามแหลม” เกิดจากการสร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์ เพื่อนำเสนอเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกที่เจ็บปวดภายในจิตใจ ที่เกิดจากความเสียใจ ความผิดหวัง ความหดหู่ ความเศร้าหมอง อันเกิดจากความสัมพันธ์ที่ข้าพเจ้าได้ประสบพบเจอ จนนำมาซึ่งการถ่ายทอดและแสดงออกซึ่งผลงานการสร้างสรรค์จำนวน 3 ชิ้น ได้แก่ ชิ้นที่ 1 “Pelvis” ชิ้นที่ 2 “Uterus” และชิ้นที่ 3 “Vaginal” ที่ประกอบสร้างขึ้นจากรูปทรงของอวัยวะสืบพันธุ์ รูปทรงของมดลูก และกระดูกเชิงกราน ที่มีลักษณะเป็นผลงานประติมากรรมสื่อผสมในลักษณะ 3 มิติ

อภิปรายผล

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ได้นำเสนอในเทคนิคการสร้างสรรค์ศิลปะแนวสื่อผสม รูปทรง 3 มิติ ซึ่งมีขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์จากการประกอบสร้างรูปทรงขึ้นด้วยการใช้เครื่องจักสานที่มีลักษณะที่สามารถนำมาใช้เป็นโครงสร้างภายในของแต่ละรูปทรง ประกอบสร้างขึ้นและตกแต่งรายละเอียดของรูปทรงอวัยวะด้วยลวดตาข่ายสีเหลี่ยม ทำการปูพื้นผิวด้วยมุ้งลวดลวดมึนนิ่ม และสร้างลักษณะพื้นผิวด้วยการใช้ไม้แหลมเป็นวัสดุสำคัญในการสร้างลักษณะพื้นผิวที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ใช้สีดำและสีแดงในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อแสดงออกถึงความรู้สึกเศร้าโศกเสียใจ และความรัก ความหลงใหล

ผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1 “Pelvis” การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นแรกนี้ เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกทางอารมณ์ของตนเองที่มีความรัก ความตื่นเต้น และความหลงใหล ที่ปะปนอยู่กับความโศกเศร้าเสียใจ เจ็บปวดทุกข์ทรมานใจในความรักของตนออกมาประกอบสร้างเกิดเป็นรูปทรงของกระดูกเชิงกราน และให้สีแดงทำหน้าที่ถ่ายทอดและแสดงออกซึ่งความรู้สึกภายในใจของตนเองออกมา ในระหว่างที่ข้าพเจ้าได้ทำการสร้างสรรค์ผลงาน ได้ค้นพบเทคนิควิธีการที่ทำให้ไม้แหลมยึดติดกับพื้นผิวของผลงานได้ดีโดยไม่หลุดออกจากตัวชิ้นงาน โดยการยิงปืนกาวให้หนาเป็นก้อนๆ ในขณะที่ปืนกาวไม่ร้อนจนเกินไป เพราะถ้าปืนกาวร้อนจนเกินไปจะทำให้เนื้อกาวละลายเหลวเกินไปและไม่ยึดติดกับไม้แหลมได้ดีเท่าที่ควร

ผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2 “Uterus” การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่สองนี้ ข้าพเจ้าได้ประกอบสร้างรูปทรงของมดลูก และถ่ายทอดแสดงออกถึงความรู้สึกเจ็บปวดทรมานทางใจของตนเอง ความรู้สึกที่หดหู่ ความเศร้า ความทุกข์ทรมาน ได้ถูกสำแดงออกมาผ่านผลงานการสร้างสรรค์ในชิ้นนี้ จากการสร้างสรรค์ได้พบปัญหาในการเคลื่อนย้ายผลงาน ที่ทำให้วัสดุที่นำมาสร้างลักษณะพื้นผิวเกิดการพังเสียหาย จึงเพิ่มความระมัดระวังในการขนย้าย โดยใช้ผ้าคลุมที่มีความหนาห่อหุ้มผลงานขณะที่มีการขนย้าย เพื่อไม่ให้ผลงานเกิดการพังเสียหาย

ผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3 “Vaginal” เป็นการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นสุดท้ายในชุดผลงานวิทยานิพนธ์ ได้เข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานที่มีรูปทรงเกี่ยวกับอวัยวะเพศของผู้หญิง การสร้างสรรค์รูปทรงในผลงานชิ้นนี้พบปัญหาในการสร้างสรรค์รูปทรงที่ไม่เป็นไปตามแบบของภาพร่างผลงานที่ได้ร่างไว้ในเริ่มแรก ด้วยการสร้างโครงสร้างรูปทรงมีความยากในการที่จะทำให้มีความโค้งเว้า ซึ่งต้องเกิดจากการตัดเส้นเหล็กที่ต้องมีเครื่องมือที่พร้อมและมีพลังแรงกายที่มากในการสร้างสรรค์ ในระหว่างการสร้างสรรค์เข้าพเจ้าได้นำเครื่องจักรสาน เข้ามาเป็นโครงสร้างในการสร้างสรรค์ผลงานที่สามารถให้รูปทรงที่ใกล้เคียงเพื่อใช้ทำเป็น โครงสร้างภายในของรูปทรง

ผลงานการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุด “หนามแหลม” มีจำนวนทั้งหมด 3 ชิ้น ได้แก่ ชั้นที่ 1 “Pelvis” ชั้นที่ 2 “Uterus” และชั้นที่ 3 “Vaginal” เป็นผลงานการสร้างสรรค์ที่สะท้อนเรื่องอารมณ์และความรู้สึกภายในจิตใจของผู้สร้างสรรค์ อาจพบข้อบกพร่องในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีโครงสร้างและวัสดุในการสร้างพื้นผิวที่ไม่แข็งแรงและมันคงมากพอ ทำให้เกิดการพังเสียหายได้ในขณะขนย้ายได้ ซึ่งจะนำมาแก้ไขและพัฒนาให้ดีขึ้นต่อไป เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพที่สมบูรณ์ แสดงออกถึงอัตลักษณ์เฉพาะตน ที่นำเสนอแนวความคิดและมุมมองทางด้านความงาม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการสร้างสรรค์

1. ในการสร้างสรรค์ผลงานควรคำนึงถึงในเรื่องของการนำวัตถุและวัสดุที่จะนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ วัตถุหรือวัตถุดังกล่าวนั้นมีความแข็งแรงคงทนมากพอไหมที่จะนำมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน
2. ควรศึกษาในเรื่องของกายวิภาคมนุษย์เพิ่มเติม โดยการเข้าไปศึกษาจากโครงกระดูกและอวัยวะมนุษย์ของจริงจากที่พิพิธภัณฑ์กายวิภาคศาสตร์ของโรงพยาบาลศิริราช ทำการสเก็ตซ์ภาพและจดบันทึกข้อมูลต่างๆ ลงไปในสมุดบันทึก เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องตามหลักกายวิภาคอย่างลึกซึ้ง

ข้อเสนอแนะการสร้างสรรค์ครั้งต่อไป

เรื่องราวอารมณ์ความรู้สึกเจ็บปวดทุกข์ทรมานทางจิตใจ ความโศกเศร้า ความเสียใจ ที่เกิดจากการผิดหวังในความรัก สามารถนำมาถ่ายทอดเป็นผลงานการสร้างสรรค์ในทางศิลปะในลักษณะอื่นๆ

รายการอ้างอิง

Chiharu Shiota (2015). The Key in the Hand. Retrieved from <http://www.chiharu-shiota.com/en/>

Colin Robertson. (2007). Kendall Buster :: Double Chalice: Joined and Separated. Retrieved from <http://docentdepot.blogspot.com/2007/06/kendall-buster-double-chalice-joined.html>

Designboom. (2017). weaving new worlds: designboom speaks to chiharu shiota. Retrieved from <https://www.designboom.com/art/chiharu-shiota-installation-interview-07-16-2017/>

Feher Gyorgy. (2007). *HUMAN ANATOMY FOR ARTISTS*. China: h.f.ullmann.

ferdin and Protzman. (1996). Branching Out From Child's Play. Retrieved from http://www.kendallbuster.com/assets/pdfs/dobchalice_washpost.pdf

John Bisbee. (2016). JOHN BISBEE. Retrieved from <https://www.johnbisbee.com/>

Stacey Kors (2017). Nailed It. Retrieved from <https://thetakemagazine.com/john-bisbee-sculptor/>
wikipedia. Chiharu Shiota. Retrieved from https://en.m.wikipedia.org/wiki/Chiharu_Shiota

wikipedia. John Bisbee. Retrieved from https://en.m.wikipedia.org/wiki/John_Bisbee

wikipedia. กายวิภาคศาสตร์มนุษย์. Retrieved from <https://th.m.wikipedia.org/wiki/กายวิภาคศาสตร์มนุษย์>

wikipedia. โครงกระดูกมนุษย์. Retrieved from <https://th.m.wikipedia.org/wiki/โครงกระดูกมนุษย์>

wikipedia. ช่องคลอด. Retrieved from <https://th.m.wikipedia.org/wiki/ช่องคลอด>

wikipedia. เซิงกราน. Retrieved from <https://th.m.wikipedia.org/wiki/เซิงกราน>

wikipedia. มดลูก. Retrieved from <https://th.m.wikipedia.org/wiki/มดลูก>

wikipedia. ออกหัก. Retrieved from <https://th.m.wikipedia.org/wiki/ออกหัก>

ชลูด นิ่มเสมอ. (2554). องค์ประกอบศิลปะ = *Composition of Art* (พ. สุภนิมิตร Ed.). กรุงเทพฯ:

อมรินทร์

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวธนาพร ชื่นสกุล
วัน เดือน ปี เกิด	2534
สถานที่เกิด	จันทบุรี
วุฒิการศึกษา	ศิลปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	102 ม.3 ต.บ่อเวฬุ อ.ขลุง จ.จันทบุรี 22150
ผลงานตีพิมพ์	- 2559 ร่วมแสดงผลงาน นิทรรศการ "LOOK YOUNG" ณ หอศิลป์ปะตงายกรรม พระพรหมพิจิตร มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ - 2561 ร่วมแสดงผลงาน นิทรรศการ "8TH" ณ หอศิลป์กรุงเทพ ถนนเยาวราช, กรุงเทพฯ
รางวัลที่ได้รับ	-

